STAR WARS

JEDI APPRENTICE

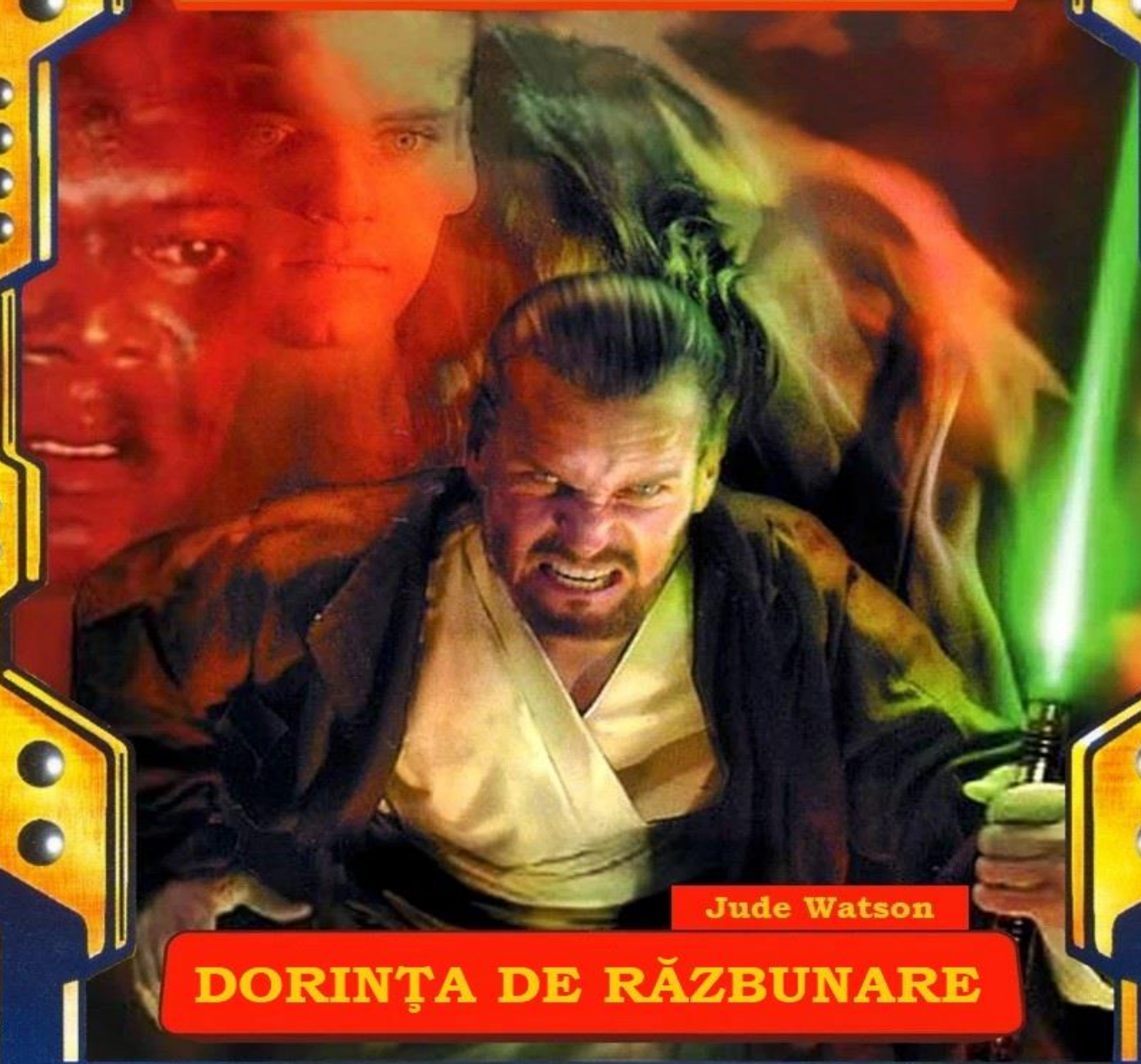

Jude Watson

DORINȚA DE RĂZBUNARE

JUDE WATSON

JEDI APPRENTICE
DORINȚA DE RĂZBUNARE

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Apprentice – The Call to Vengeance
2001

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prințesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele" Reginei Amidala şi Darth Maul.

Qui-Gon Jinn este un om aflat la limită. Inima i-a fost spulberată. Credințele i-au fost distruse. Şi acum este periculos de aproape să păşească peste o linie pe care niciun Jedi nu ar îndrăzni să o treacă. Vrea răzbunare.

Colegii săi Jedi – ucenicul său Obi-Wan Kenobi şi Mace Windu, membru în Consiliul Jedi – vor încerca să-l oprească. Dar când Qui-Gon porneşte de unul singur, orice se poate întâmpla. Răzbunarea nu este o trăsătură Jedi... dar este una umană.

Poate Qui-Gon să-şi separe sentimentele personale de antrenamentul său Jedi?

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Tuburile de lumină din locuința aceea mare erau alimentate doar la jumătate de putere şi setate să emită o nuanță albastră slabă. Holurile erau tăcute şi slab luminate. Dincolo de perechea de uşi duble din sticlă opacă, se afla o singură coloană de sticlă, cât un om de înaltă. Emitea o strălucire moale, constantă.

Albastrul era culoarea jalei pe Noul Apsolon. Coloanele de sticlă erau folosite pentru a-i comemora pe cei care îşi pierduseră viețile în fața nedreptății. Coloana aceea subțire de lumină pură era pentru Cavalerul Jedi Tahl.

Manex, fratele lui Roan, răposatul conducător al Noului Apsolon, le oferise Jedilor propria casă pentru a o putea plânge pe Tahl. Manex încercase să o salveze pe Tahl convocând cea mai bună echipă medicală de pe Noul Apsolon, ca să o trateze. Când ea murise, el făcuse toate aranjamentele potrivite. El însuşi se dusese să găsească coloana de lumină către să-i marcheze spiritul.

Obi-Wan Kenobi se străduia să se simtă recunoscător. Nu avea încredere în Manex. Nu avea încredere în marea bogăție a omului, nici în caracterul său.

Manex nu era interesat de bunăstarea nimănui, ci doar de a lui. De ce era atât de amabil cu Jedii? Obi-Wan îşi dorea să poată vorbi cu Maestrul său despre asta. Dar Qui-Gon Jinn era de neatins. Intrase în cameră cu Tahl şi, de atunci, rămăsese acolo. Obi-Wan stătea pe podea, în afara camerei. Începuse prin a sta în picioare, dar epuizarea îl obligă în cele din urmă să se aşeze. Voia să se întindă, dar avea să rămână în poziție verticală cât de mult putea. Era singurul lucru pe care se putea gândi să-l facă pentru Maestrul său. Şocul inițial trecea, dar Obi-Wan încă avea dificultăți în a înțelege că Tahl murise. Asta însemna să privească într-un viitor în care nu se mai afla spiritul, umorul şi inteligența ei feroce. Fuseseră atât de multe dăți în care un cuvânt bun sau un zâmbet micuț îl ajutaseră enorm. Tahl îl cunoştea pe Maestrul său, Qui-Gon Jinn, mai bine decât oricine altcineva. Îl ajutase şi pe Obi-Wan să-l înțeleagă pe Qui-Gon. Obi-Wan chiar bănuia că ea jucase un rol în reunirea celor doi după ce el părăsise Ordinul Jedi. Fusese o ruptură profundă, greu de vindecat. Cu toate astea, Obi-Wan se bucurase întotdeauna de sentimentul că Tahl voise ca Qui-Gon să-l ia înapoi. Ea înțelesese mai clar decât oricine de ce făcuse ceea ce făcuse. Ea ştia că el învățase cu adevărat o lecție importantă despre propriul său caracter, şi voia ca Qui-Gon să-i dea a doua şansă.

Învățase multe lucruri ca student Jedi – cum să transforme frica în scop, cum să aprofundeze disciplina în voință. Dar cum ar fi putut el transforma durerea în acceptare? Nu putea accepta asta. Totuşi, într-un fel, trebuia să continue până când găsea acea acceptare.

La început fusese cuprins de o durere atât de mare încât abia mai putea gândi. Tahl fusese răpită de Balog, Controlorul Şef al Securității planetare. O drogase şi o închisese într-un dispozitiv de privare senzorială care fusese folosit pentru torturarea

prizonierilor politici. Fusese atât de slăbită atunci când o eliberaseră. Dar Obi-Wan fusese sigur că marea putere a lui Tahl, combinată cu puterile ei Jedi, o vor salva. Nici pentru o secundă nu luase în considerare posibilitatea ca ea să moară.

Era sigur că nici Maestrul său nu se gândise la asta. Când îl găsise în camera lui Tahl din centrul medical, îl văzuse pe Qui-Gon aplecat asupra corpului ei nemişcat. Văzuse senzorii arătând linii plate şi clare, semn că nu mai avea semne vitale. Totuşi Qui-Gon nu se mişcase. Încă ținea mâna lui Tahl şi îşi lipise fruntea de a ei. Obi-Wan nu văzuse doar durerea, ci o şi simțise ca o umbră vie în cameră. În acel moment, realizase că sentimentele lui Qui-Gon pentru Tahl erau mai profunde decât o simplă prietenie. Erau la fel de adânci şi de complexe ca şi omul însuşi.

Qui-Gon o iubise.

Obi-Wan nu mai putea face nimic pentru a-şi ajuta Maestrul. Qui-Gon nu răspunsese la cuvintele sau la prezența sa. Obi-Wan dorea cu disperare să fi avut mai mult de şaisprezece ani. Poate că, dacă ar fi avut mai multă maturitate, ar fi ştiut să consoleze pe cineva a cărui lume se prăbuşise. Îl durea să-şi vadă Maestrul suferind. Qui-Gon părăsise camera lui Tahl o singură dată, pentru a pleca dintr-o misiune misterioasă. Când se întorsese, îi spusese pe un ton dur lui Obi-Wan că reuşise să găsească alți doi droizi sonde. Îi trimisese să-l găsească pe Balog. Acum, revenise lângă Tahl.

— Pot ajuta cu ceva, Maestre? întrebase Obi-Wan.

— Cu nimic, răspunsese Qui-Gon şi închise uşa în urma lui.

Obi-Wan era obişnuit cu tăcerea dintre ei. Era adesea o formă de comunicare. Ajunsese să înțeleagă că Maestrul său era un om care folosea puține cuvinte. Dar această tăcere era diferită. Nu o putea descifra. Cuvintele rostite de Qui-Gon la patul de moarte al lui Tahl îi zburau prin minte, iar şi iar: *Acum nu mai este nimic ce ar putea să mă ajute. A mai rămas doar răzbunarea.*

Răzbunare. Obi-Wan nu-l auzise niciodată pe Qui-Gon folosind acel cuvânt. Era un concept pe care Jedii nu îl susțineau niciodată. *Fără răzbunare, doar justiție*. Acest crez era înscris în inima fiecărui Jedi. Răzbunarea ducea către partea întunecată. Răsucea mintea şi transforma datoria în ceva plin de ego şi de întuneric.

Qui-Gon se lupta cu partea întunecată din interiorul său? Balog îi luase ceva ce îi fusese foarte drag. O făcuse în cel mult crud mod imaginabil. O golise pe Tahl, minut cu minut, de putere.

Oare Qui-Gon trimisese droizii sondă pentru a-l găsi pe Balog ca să-l poată ucide? Obi-Wan respinse gândul. Trebuia să aibă încredere în Maestrul său.

Qui-Gon va găsi centrul calmului de care avea nevoie pentru a continua. Trebuiau să-l găsească pe Balog, dar în interesul justiției, nu al răzbunării. Dacă un Jedi murea în timpul unei misiuni, Consiliul Jedi trebuia să fie contactat imediat. Obi-Wan, în prima perioadă de şoc adânc de după moartea lui Tahl, se trezise să-l întrebe pe Qui-Gon despre acest lucru, dar Qui-Gon nu răspunsese. Obi-Wan putea vedea cât de puțin însemna acum procedura aceea pentru Qui-Gon. Deci, ucenicul fusese cel care contactase Consiliul Jedi şi îi informase despre ceea ce se întâmplase.

Yoda fusese şocat şi profund neliniştit, pentru că ținea şi el la Tahl. O echipă Jedi avea să fie trimisă imediat. Pe tot parcursul zilei, Obi-Wan se întrebase cine avea să vină. Dacă plecaseră imediat şi luaseră o navă rapidă, nu mai dura mult până să ajungă pe Noul Apsolon. Nu era sigur ce simțea în legătură cu asta. O echipă Jedi ar da asigurare... dar ar observa, de asemenea, că Qui-Gon nu se comporta ca de obicei?

Manex apăru în hol şi Obi-Wan se ridică în picioare.

— A ieşit? întrebă Manex, cu fața lui plinuță încrețită de griji.

— Nu de ore întregi, răspunse Obi-Wan.

— Te rog să-mi spui dacă pot fi de folos. Trebuie să merg la Legislatura Unită. Au sunat după mine. Lucrurile sunt foarte neliniştite în guvern în momentul ăsta. Mă întorc cât de repede pot. Am dat instrucțiuni securității să aducă aici echipa Jedi imediat ce ajunge.

— Mulțumesc, spuse Obi-Wan.

Qui-Gon veni în sală la câteva secunde după ce plecase Manex.

— Am auzit voci, spuse el cu greutate.

— Manex a plecat la Legislatura Unită, spuse Obi-Wan. Pot să-ți aduc ceva, Maestre?

— Nu. S-au întors droizii sondă?

Obi-Wan clătină din cap.

— Te voi anunța de îndată ce o vor face, desigur. Dar cred că mai putem face şi alte lucruri pentru a-l captura pe Balog, Maestre. Nu trebuie să aşteptăm droizii sondă.

Vorbea grăbit, înainte ca Qui-Gon să se poată întoarce şi să intre în cameră. În timpul lungii aşteptări, Obi-Wan se gândise la următorul lor pas. Fusese singurul lucru care îndepărtase durerea.

— Eritha rămâne în continuare cu Alani în reşedința Guvernatorului Suprem, continuă el. Ascunde faptul că ştie că sora ei este în legătură cu Absoluții, sperând să afle cât mai multe informații. A promis că va spiona pentru noi. Alani ar putea şti unde este Balog.

— Deci, va trebuie să aşteptăm şi asta, spuse Qui-Gon.

— Dar am putea investiga legătura dintre ei, evidenție Obi-Wan. Cum s-a format alianța? Ce aşteaptă Alani de la Balog? Ce vrea el la schimb? Unde s-au retras Absoluții după ce baza lor din cariere a fost distrusă? Şi cum rămâne cu lista de informatori secreți ai Absoluților? Balog nu o are, pentru că ştim că o caută. Ştim că Muncitorul Oleg s-ar putea să o fi avut înainte să dispară.

Obi-Wan înghiți în sec. Privirea lui Qui-Gon îşi pierdea interesul. Tahl era motivul pentru care ei ştiau asta. Continuă să insiste.

— Dacă putem găsi primii lista, îi putem întinde o capcană lui Balog. Şi cum rămâne cu Manex? Ce motiv are pentru a fi atât de bun cu noi? Există multe piste de investigat. Sunt sigur că trebuie să existe zvonuri prin Legislatura Unită. Unele dintre ele ar trebui investigate...

— Suntem aici pentru a-l găsi pe ucigaşul lui Tahl, nu pentru a ne implica în politică, spuse Qui-Gon cu severitate. Obiectivul nostru principal este urmărirea lui Balog. De îndată ce vom obține informații despre el, voi putea pleca.

— Adică vom putea pleca, modifică Obi-Wan, privindu-şi cu atenție Maestrul.

Niciunul dintre ei nu auzise paşii apropiindu-se.

— Am venit cât de repede am putut, spuse o voce profundă, familiară.

Obi-Wan se întoarse. Sosise echipa Jedi. Spre uşurarea lui, o văzu pe buna sa prietenă, Bant. Dar uşurarea lui se transformă în neliniște când îl văzu pe Maestrul Jedi care era lângă ea. Era Mace Windu.

Capitolul 2

Mace Windu lua acum doar cele mai importante misiuni. Avea multe sarcini în Consiliul Jedi. Obi-Wan realiză mai bine cât de importantă era pierderea lui Tahl pentru Jedi. Se gândise numai la el însuşi şi la Qui-Gon, în legătură cu prietena pe care o pierduseră. Dar influența lui Tahl era mult mai profundă şi mai mare.

Mace le aruncă atât lui Qui-Gon, cât şi lui Obi-Wan o privire lungă, măsurată. Păru să le vadă oboseala şi durerea, precum şi tensiunea dintre ei.

Obi-Wan se întreba cât de mult din discuția lor auzise Mace. Nu se simțea confortabil sub privirea aceea atotvăzătoare. Se întoarse uşurat către prietena sa Bant. Trecuseră împreună prin antrenamentul în Templu, iar ea era ființa pe care se baza cel mai mult pentru sprijin şi înțelegere. Dar era o răceală în felul în care Bant îi întorsese privirea. Evident, era supărată. Ea fusese ucenica lui Tahl.

— Ne pare rău că suntem aici în circumstanțe atât de tragice, îi spuse Bant lui Qui-Gon.

Obi-Wan prinse chiar un indiciu de răceală şi în salutul ei către Qui-Gon. Asta era o mare surpriză. Bant îl venera pe Qui-Gon şi Qui-Gon avea un loc special în inima lui pentru prietena lui Obi-Wan. Qui-Gon nu păru să observe schimbarea. Obi-Wan ştia că era prea consumat de propria lui durere. Dădu doar din cap spre Bant.

— Tahl este înăuntru, spuse el.

— O vom vedea câteva momente, spuse Mace. Apoi aş dori o informare despre stadiul în care ne aflăm.

Qui-Gon dădu din cap cu duritate. Mace şi Bant dispărură înăuntru. S-au întors după câteva minute. Bant părea zguduită. Mace închise în linişte uşile duble în spatele lor şi merseră mai departe pe hol.

— Acest Controlor Şef de Securitate, Balog, a fost responsabil, spuse Mace. Ştim sigur acest lucru, dar nu ştim unde este. Corect?

Qui-Gon nu vorbi, aşa că răspunse Obi-Wan:

— Da.

— Spune-mi ce s-a întâmplat, spuse Mace, cu ochii ațintiți asupra lui Obi-Wan.

Părea să înțeleagă că Qui-Gon nu voia să vorbească. Ochii lui Qui-Gon erau ațintiți spre uşa camerei în care se afla Tahl, ca şi cum doar cea mai mică urmă de respect îl mai ținea în hol.

— Odată ce am ştiut că Balog a capturat-o pe Tahl, am obținut doi droizi sonde pentru a-l urmări, explică Obi-Wan.

Mace se încruntă.

— Nu sunt droizii sondă ilegali pe planeta asta, acum?

— Ba da, spuse Obi-Wan, înghițind în sec. Ştia bine că Jedii nu trebuiau să încalce legile altor lumi. Dar îi poți cumpăra de pe piața neagră. Era singura noastră şansă să o găsim pe Tahl. Aveam motive întemeiate să credem că era ținută într-un dispozitiv de privare senzorială, şi ştiam că, cu cât va dura mai mult să o găsim, cu atât va fi în mai mare pericolul. Droizii sondă ne-au spus că Balog ieşise din oraş şi pătrunsese în regiunea carierelor de pe planetă. Eritha, una dintre fiicele regretatului conducător, Ewane, ne-a urmărit. Descoperise că sora ei geamănă, Alani, era în legătură cu Absoluții. Acesta a fost un şoc, deoarece atât Eritha, cât şi Alani sunt Muncitoare. Când Civilizații erau la putere, îi folosiseră pe Absoluți pentru a supraveghea şi tortura Muncitorii – inclusiv pe tatăl lui Alani şi Eritha.

— Ştiu că Absoluții au fost poliția secretă a Noului Apsolon, zise Bant ezitant. Nu am avut ocazia să mă informez pe deplin. Nu au fost scoşi în afara legii după ce a fost ales Ewane?

— Ba da. Dar Muncitorii cred că poliția secretă nu s-a desființat niciodată, spuse Obi-Wan. Am descoperit că au dreptate. Dar nu am bănuit niciodată că Balog era în legătură cu ei. Este Muncitor şi fusese un protejatul lui Ewane. Acum ştim de la Eritha că Alani a aranjat răpirea ei şi a surorii ei ca să ne arunce pe o pistă falsă şi să câştige simpatie publică. În acelaşi timp, credem că a fost un truc pentru a-l ademeni pe Roan în mâinile Absoluților. Roan fusese ales după ce a fost ucis Ewane.

— Roan era Civilizat, nu Muncitor, spuse Bant.

— Corect. Dar avea o mare simpatie pentru cauza Muncitorească şi a colaborat îndeaproape cu Ewane pentru a face dreptate tuturor oamenilor de pe Noul Apsolon. Le-a luat chiar şi pe gemene atunci când Ewane a fost ucis.

— Şi Alani l-a trădat, spuse Bant încet. Trebuie să fie foarte coruptă.

— Am dat de o aşezare a Muncitorilor Pietrei în timp ce îl urmăream pe Balog, continuă Obi-Wan. Întreaga aşezare a fost distrusă într-un raid, cu excepția unei singure Muncitoare, Yanci. Ea este cea care ne-a ajutat să găsim sediul secret al Absoluților. Aşa am salvat-o pe Tahl. Dar a fost prea târziu. Qui-Gon a adus-o înapoi aici, dar deteriorarea organelor sale interne a fost prea gravă...

— Balog a ucis-o încet, spuse Qui-Gon.

Vocea îi suna răguşită şi aspră.

— A scăpat într-un skimmer subacvatic, adăugă Obi-Wan. A fost imposibil să-l urmărim şi trebuia să o aducem pe Tahl în siguranță.

— Şi acum? întrebă Mace. Vedem pe străzi că există nelinişte. Dacă Alani planifică un fel de preluare a puterii, o va face în curând. Urmărirea imediată a lui Balog a fi înțeleaptă.

— Asta credem şi noi, spuse Qui-Gon.

— Cu toate astea, atenția asupra misiunii în cauză va aduce şi rezultate, continuă Mace. Dacă Balog se ascunde, va trebui să-i urmărim ambițiile. Ambițiile dezvăluie direcția.

— Muncitorii m-au contactat, spuse Obi-Wan. Au investigat toate sistemele de fişiere din sediul Absoluților. Totul a fost şters. Nu avem prea multe de aflat.

— Avem instinctele noastre, spuse Mace. Se întoarse către Qui-Gon. Există un loc în care putem vorbi singuri, Qui-Gon?

Cu reticență, Qui-Gon aprobă din cap. Se întoarse şi o luă înainte pe hol.

De îndată ce rămaseră singuri, Obi-Wan se întoarse spre Bant.

— Îmi pare atât de rău pentru Tahl, spuse el în grabă. Ştiu cum trebuie să te simți...

— Nu prea cred.

Tonul lui Bent era plat. Ea îl privi fix cu ochii ei mari, argintii. Mon Calamarii aveau ochi extraordinar de limpezi, iar Obi-Wan fusese întotdeauna capabil să citească în ei emoțiile lui Bant. Acum era derutat de furia pe care o vedea acolo.

— Simpatia ta vine prea târziu, continuă Bant. Cum ai putut să-mi ascunzi faptul că Tahl a fost răpită, Obi-Wan? Ştii că tu şi Qui-Gon ar fi trebuit să contactați Templul imediat.

— Ştiu, spuse Obi-Wan. Dar s-a întâmplat atât de repede. Gon a crezut că dacă ar fi venit mai mulți Jedi, asta ar putut pune în pericol viața lui Tahl. Ne-am hotărât că, dacă nu o putem salva în douăzeci şi patru de ore, vom contacta Templul.

De fapt, fusese decizia lui Qui-Gon să aştepte. Dar Obi-Wan îşi asuma şi el responsabilitatea. Ar fi putut să se contrazică cu Qui-Gon. Dar nu o făcuse.

— Nu a fost decizia voastră de luat, îl întrerupse Bant. Vocea ei, care în mod normal era blândă, acum era plină de furie. Cum te-ai simți dacă o altă echipă Jedi ți-ar fi făcut asta, Obi-Wan? Dacă Qui-Gon ar fi fost răpit?

Obi-Wan simți o undă de ruşine. Qui-Gon fusese răpit o dată, de către savanta Jenna Zan Arbor. Dacă n-ar fi fost implicat în salvarea lui Qui-Gon, ar fi înnebunit.

— Nu ne-am gândit bine, recunoscu el.

— Asta este sigur, spuse Bant cu amărăciune. Niciodată nu avusese un astfel de ton dur cu el. Te-ai gândit măcar la mine, Obi-Wan?

— Desigur, spuse Obi-Wan. Am crezut că te vom salva de o zi plină de griji. Dacă nu am fi putut-o salva pe Tahl, am fi chemat o echipă Jedi.

— Dar nu ați salvat-o pe Tahl, spuse Bant. Cel puțin, nu în timp util. Nu?

Obi-Wan era îndurerat. Bant nu spusese altceva decât adevărul teribil, dar nu era stilul ei să rănească aşa. Ea păru să-şi dea seama cât de grav îl răniseră cuvintele ei.

— Ea a fost Maestra mea, Obi-Wan, spuse pe un ton mai moale. A avut nevoie de mine. Nu am fost acolo. Nu-ți poți imagina cum mă simt.

— Nu, spuse el încet. Şi nu aş vrea niciodată să aflu. Îmi pare cu adevărat rău, Bant. Ai dreptate. Ar fi trebuit să vă contactăm.

Bant aprobă din cap, rigid.

Acțiunile lui Obi-Wan provocaseră o ruptură în prietenia lor. Nu ştia cât de profundă era acea ruptură sau cât avea să dureze.

Tahl era moartă. Qui-Gon era ca un străin. Şi acum, cea mai bună prietenă a lui Obi-Wan îi întorsese spatele.

Nu se mai simțise niciodată atât de singur.

Capitolul 3

Ultimul lucru pe care şi-l dorea Qui-Gon era o discuție privată cu Mace Windu. Simțea o asemenea greutate în suflet încât cu greu putea fi politicos cu Maestrul Jedi. Durerea din el fluctua şi curgea ca un val imprevizibil. Uneori se ridica atât de acerbă, încât îi sfâşia interiorul ca o fiară.

Dintre toți Jedii, de ce trebuise ca tocmai Mace să ia această misiune? Exista un mare respect între cei doi Jedi, dar Qui-Gon nu se simțise niciodată deosebit de apropiat de formidabilul său coleg.

Uşa se închise în urma lor. Chiar şi aici, în sala sa privată de recepție, Manex transformase luminile în albastru pal. Aruncau o lumină ciudată asupra pietrei negre strălucitoare care acoperea pereții şi podeaua, şi transforma verdele viu şi luminos al zonelor de relaxare şi al pernelor luxuriante într-o nuanță bolnăvicioasă.

— Vrei să însoțeşti trupul lui Tahl înapoi la Templu? întrebă Mace. Bant, Obi-Wan şi cu mine putem rămâne aici şi să terminăm misiunea.

Qui-Gon văzu că Mace încerca să fie amabil. Vedea simpatia adâncă din privirea sa sobră. Simți o undă de uşurare pentru că Mace nu îl întreba despre sentimentele sale sau dacă între Qui-Gon şi Tahl existase ceva mai profund decât prietenia. Qui-Gon bănuia că Mace ştia deja aceste lucruri şi fără să-l întrebe. Nu intenționa să renunțe la căutarea criminalului lui Tahl, dar trebuia să fie atent. Nu îi putea spune lui Mace că nevoia de a-l găsi pe Balog ardea înăuntrul lui. Mânia s-ar putea arăta în vocea sau pe fața lui. Mace ar putea crede că furia nu mai era sub control. Nu ar înțelege că, în ciuda durerii sale, controlul lui Qui-Gon era deplin.

Trebuia doar să facă acest lucru. Era singurul mod în care mai putea continua.

— Mulțumesc pentru ofertă, spuse el. Dar trebuie să continui misiunea pentru a onora memoria lui Tahl.

Spre uşurarea lui Qui-Gon, Mace aprobă din cap. Maestrul Jedi nu voia să se certe cu el. Tahl ar fi făcut-o. Ştia mereu când încerca să-şi ocolească propriile sentimente. Un nou puseu de agonie îl făcu să-şi strângă mâinile în pumni pe lângă corp. Dacă Mace observase ceva, nu făcuse niciun comentariu.

Lumina de deasupra uşii clipi, apoi uşa se deschise într-o parte. Droidul de protocol al lui Manex, făcut din plastoid negru foarte lustruit, plană înăuntru.

— Manex s-a întors şi ar dori să vorbească cu Jedii, spuse el.

Bucuros de întrerupere, Qui-Gon se întoarse.

— Te rog să-i spui să intre.

O clipă mai târziu, uşa se deschise mai larg şi Manex intră, alături de Obi-Wan şi Bant.

— Vă rog să scuzați întreruperea, spuse Manex, trecându-şi o mână prin părul creț tăiat scurt. Pentru prima dată, Qui-Gon observă că începuse să devină gri ca al fratelui său. Tocmai am venit de la Legislatura Unită şi am câteva ştiri pe care am crezut că trebuie să le auziți. Mă bucur să văd că a sosit noua echipă Jedi.

— Eu sunt Mace Windu şi aceasta este Bant, spuse Mace.

Manex se înclină în semn de salut.

— Sunt onorat că am un distins Jedi în casa mea. Dar mă tem că ştirile mele nu sunt bune. Senatorii au primit informații că Tahl i-ar fi ajutat pe Absoluți. Există o înregistrare holografică a unei întâlniri pe care a condus-o, în care discută despre preluarea guvernului.

— Tahl lucra sub acoperire pentru a-i expune pe Absoluți, îi explică Obi-Wan.

— Senatorii nu mai ştiu ce să creadă, spuse Manex.

— Cum s-a vehiculat această casetă? întrebă Mace.

— Balog, spuseră împreună Obi-Wan şi Qui-Gon.

— Evident că a pornit de la el, continuă Obi-Wan. Trebuie să-i discrediteze pe Jedi pentru a-şi pregăti calea de întoarcere la putere.

— Nu contează, spuse Qui-Gon. Vom restabili renumele lui Tahl atunci când îl vom găsi pe Balog.

— Dacă îl puteți găsi repede, spuse Manex grav. Teama mea este că va veni la putere şi nu vom mai putea să-l acuzăm de nimic. Ştiți cine îl susține? Oricine ar fi, el sau ea trebuie să fie puternic.

— Nu suntem siguri de nimic, spuse Mace.

Jedii nu erau gata să aibă încredere în Manex. El nu ştia nimic despre trădarea lui Alani. Sau ar fi putut fi chiar un aliat de-al ei.

— Mai am şi alte ştiri, zise Manex. Am fost numit Guvernator Suprem interimar până la alegeri. Nu am căutat această poziție şi nici nu o vreau. Sunt om de afaceri, nu politician. Dar Senatorii s-au bazat pe dragostea mea pentru planetă şi pe dorința mea de pace. Ei simt că fratele lui Roan este cea mai bună şansa de a ține împreună guvernul. Fără îndoială, perioada alegerilor va fi volatilă. Am întărit securitatea şi am închis Muzeul Absoluților. În principal, încercăm să menținem lumea calmă. Şi mai este încă un lucru. În calitate de Guvernator Suprem în funcție, fac o cerere oficială către Jedi. Aş dori să supravegheați pregătirile pentru viitoarele alegeri. Le vom ține în trei zile. Nu ne putem permite să aşteptăm. Este singurul mod de a păstra pacea.

— Dar nu toată lumea are încredere în Jedi, spuse Obi-Wan. Sunt sigur că înregistrarea cu Tahl nu a ajutat.

— Sunt destui care au încredere, spuse Manex. Şi, odată ce îl găsiți pe Balog, după cum ați spus, onoarea lui Tahl va fi restabilită. Până atunci, veți avea tot sprijinul meu. Am instruit Securitatea Mondială să coopereze cu voi.

Mace aprobă din cap.

— Atunci acceptăm.

Qui-Gon se încordă. Mace nici măcar nu-i aruncase vreo privire şi nici nu îi ceruse parerea. El ar fi fost împotriva acceptării.

— Atunci vă las, spuse Manex.

Se repezi afară, cu roba sa aurie învârtindu-se în jurul cizmelor moi, lustruite.

Qui-Gon ştia că ar trebui să vorbească cu diplomație, dar nu mai avea timp pentru aşa ceva.

— Asta este o greşeală, îi spuse el lui Mace. Supravegherea alegerilor ne va abate de la ancheta morții lui Tahl. Ar trebui să ne concentrăm pe găsirea lui Balog.

Mace nu băgă în seamă tonul sever al lui Qui-Gon.

— Nu sunt de acord, zise el. Situația politică este o parte din urmărirea justiției pentru ucigaşul lui Tahl. Totul este legat. Vom fi într-o poziție perfectă pentru a afla informații. Ca să nu mai vorbim că misiunea noastră generală a fost aducerea stabilității pe Noul Apsolon. Dacă Guvernatorul Suprem solicită ajutorul nostru într-o cauză legitimă, Jedii trebuie să fie de acord.

Qui-Gon îşi lipi buzele. Ştia că nu trebuia să continue să argumenteze. Dar era furios pe decizia lui Mace. Voia să iasă din cameră, din casă şi să meargă cât mai departe. Voia să conducă un speeder cât de repede putea, chiar şi fără să aibă vreo direcție. Frustrarea fierbea în el. Cu fiecare secundă care trecea, îl putea simți pe Balog scăpându-i printre degete.

Capitolul 4

— Sugerez să ne găsim camerele de locuit şi să luăm ceva răcoritor, spuse Mace, întorcându-se spre Bant. Am avut o călătorie lungă şi nu ştim când vom mai avea ocazia să ne odihnim. Apoi ne vom duce la Legislatura Unită şi vom începe.

Obi-Wan simțise nemulțumirea lui Qui-Gon față de decizia lui Mace. Asta arăta clar în ce dezacord profund era cu Mace. Obi-Wan ştia că Qui-Gon vedea asta ca pe o pierdere de timp. Dar Maestrul său nici nu venise cu vreun plan alternativ.

Mace ridică o sprânceană spre Qui-Gon.

— Dacă ai avea vreo idee despre locul în care s-ar afla Balog sau o modalitate de a-l găsi, vom amâna şi te vom urma. Dar până atunci, singurul curs valabil este să adunăm informații.

Obi-Wan îi aruncă o privire lui Qui-Gon. Maestrul său nu-i spusese lui Mace despre droizii sondă pe care îi trimisese să-l găsească pe Balog. Una era să încalci legile unei planete, deoarece un Jedi era în pericol imediat de moarte. Alta era să-i arunce pe urma unui cetățean al planetei unde droizii erau ilegali. Nu era sigur cum va reacționa Mace, ăsta fiind probabil motivul pentru care Qui-Gon nu îi spusese. Jedii erau deja într-o poziție incertă pe planeta asta.

Mace şi Bant părăsiră camera. Tensiunea nu se dizolvă. Qui-Gon păşea de colo colo, meditând. În mod clar, nu voia să vorbească. Droidul de protocol al lui Manex plană din nou în prag.

— Îmi pare foarte rău că vă întrerup. Avem un alt vizitator. Spune că o cunoaşteți, aşa că m-am decis să vin. Numele ei este Yanci.

— Yanci? Adu-o, te rog, spuse Obi-Wan cu voce surprinsă.

Yanci era medicul Muncitor care îi vindecase piciorul după îl strivise de o stâncă. Venise după ei şi îi implorase să-i ajute să reziste unui atac al Absoluților asupra aşezării lor. Obi-Wan şi Qui-Gon se întorseseră cu ea, dar fusese prea târziu. Fiecare bărbat, femeie şi copil fuseseră ucişi. Durerea ei cumplită încă persista în memoria lui Obi-Wan.

Yanci intră în cameră. Obi-Wan putu vedea imediat cât se schimbase în decursul a două zile. Masacrul semenilor ei Muncitori împreună cu moartea celui pe care îl iubise, gravaseră întristarea în trăsăturile ei. Ochii ei erau diferiți. Putea vedea pierderea în ei.

Pentru prima dată de la moartea lui Tahl, distragerea lui Qui-Gon dispăru şi el păru să se concentreze cu adevărat pe o altă persoană. Era ca şi cum cei doi s-ar fi recunoscut imediat unul pe altul ca şi colegi de suferință. El merse spre ea şi o luă de mână.

— Este bine să te revăd, murmură el.

Ea se uită fix la fața lui.

— Am auzit de Cavalerul Jedi Tahl. Vă ofer cea mai profundă compasiune.

El îi strânse mâna, apoi i-o lăsă. Obi-Wan văzu că Qui-Gon nu avea nevoie de cuvinte din partea lui Yanci. Ea se întoarse spre Obi-Wan.

— Şi cum este cu piciorul?

— S-a vindecat, datorită ție.

— Şi ție. Am un mare respect pentru puterile Jedi de recuperare. Îmi pare rău să vin într-un astfel de moment. Acum locuiesc cu Muncitori din oraş. Vocea lui Yanci coborî. Am auzit ceva ce m-am gândit că v-ar putea ajuta. Este vorba despre un Muncitor pe nume Oleg.

Simțurile lui Obi-Wan se ascuțiră. Oleg era Muncitorul despre care ei credeau că avea lista informatorilor Absoluți. Fusese văzut cu Tahl, motiv pentru care Balog bănuise că lista ajunsese la ea. În schimb, Oleg dispăruse.

— Am auzit că Balog îl caută pe Oleg, continuă Yanci. Nu ştiu de ce şi nici nu trebuie să ştiu. Dar am recunoscut acest nume. Cu câteva săptămâni în urmă, Muncitorii Pietrei au fost contactați de către Muncitori din oraş. Ne-au întrebat dacă ne pot trimite un Muncitor care avea nevoie să se ascundă. Era Oleg. Se infiltrase printre Absoluți şi aveau nevoie de un loc unde să-l ascundă odată ce misiunea lui era terminată. Nu erau siguri când va veni. Noi am fost de acord, desigur. Mai târziu, am aflat că fusese deconspirat şi că fusese trimis imediat la noi. Dar nu a apărut niciodată. Am fost îngrijorați şi am căutat prin cariere, dar nu credem că a părăsit vreodată oraşul. Apoi, am fost atacați noi înşine. După cum ştiți.

— Mulțumesc că ai venit la noi, spuse Qui-Gon.

Obi-Wan îi auzi dezamăgirea din glas. Şi el se simțea dezamăgit. Informațiile erau interesante, dar nu foarte utile. Nu îi duceau mai aproape de Balog.

— Dar asta nu este tot ce am venit să vă spun, zise Yanci. A fost un motiv pentru care Muncitorii l-au trimis la noi. Ştiau că am fost antrenată pentru o anume afecțiune medicală pe care o are Oleg. A căpătat-o ca urmare a faptului că a fost închis de Absoluți cu mulți ani în urmă. E o formă de boală de hibernare care reapare în mod regulat, necesitând tratament. Se întâmplă să pot oferi un astfel de tratament pentru că mai mulți dintre Muncitorii Pietrei au avut acelaşi sindrom. Dar în oraş există puține clinici medicale care o pot trata. Aşa că m-am gândit... M-am gândit că ar putea fi o modalitate de a-l găsi pe Oleg, dacă l-ați căuta. Ar putea fi o modalitate de a-l găsi şi pe Balog.

Yanci băgă mâna în mantie şi scoase un document. I-l întinse lui Qui-Gon.

— Iată o listă a clinicilor.

Obi-Wan simți cum îi reapare optimismul. Dacă îl puteau urmări pe Oleg, fără îndoială că l-ar găsi pe Balog. Qui-Gon păru să înghețe, uimit de lista din mâna sa.

— Crezi că ar putea fi de ajutor? întrebă Yanci.

— Da, spuse Qui-Gon. De foarte mare ajutor.

Qui-Gon strânse lista, privind-o atât de acerb încât Yanci îi aruncă o privire lui Obi-Wan, îngrijorată. Obi-Wan înaintă să-i mulțumească.

— Asta ne va ajuta, îi spuse el lui Yanci. Mulțumesc că ai venit la noi. Te conduc afară.

A condus-o până la uşa din față şi şi-a luat la revedere de la ea. Apoi se grăbi să se întoarcă pe hol, la Qui-Gon, dornic să discute despre următoarea lor mişcare.

Dar când deschise uşa la sufragerie, Maestrul său dispăruse.

Capitolul 5

Qui-Gon ştia că nu ar fi trebuit să părăsească reşedința lui Manex fără să-i spună lui Obi-Wan sau lui Mace încotro se îndrepta, dar nu regreta că o făcuse. Mai multe discuții însemnau şi mai multă întârziere. Dacă l-ar fi luat pe Obi-Wan cu el, şi-ar fi pus Padawanul într-o poziție proastă. Dacă Qui-Gon avea să aibă conflicte cu Mace Windu, nu dorea ca Obi-Wan să fie implicat în ele.

Şi, dacă era să spună adevărul, instinctele îi spuneau că trebuia să o facă singur. Patru Jedi ar fi însemnat patru opinii, mai multă vorbărie, mai multe discuții.

Nu avea timp. Dacă voia să-l găsească pe Balog, trebuia să se mişte repede.

Comunicatorul îl semnaliză. Era a treia oară într-o oră. Ştia că era Obi-Wan. Simțea că Padawanul său dorea să vorbească urgent cu el. Qui-Gon ezită şi apoi îl închise. Îl va contacta pe Obi-Wan doar atunci când va avea informații. Spera că Padawanul său va înțelege.

Informațiile lui Yanci puteau fi inutile. Nu i-ar lua mult timp să verifice patru clinici. Între timp, Mace putea merge la Legislatura Unită şi să vorbească orice dorea. Deja fusese la trei clinici. Oleg nu era listat pe lista pacienților. Desigur, Oleg ar fi putut folosi un nume fals, dar ar fi greu de făcut asta. Tratamentul medical era gratuit pe Noul Apsolon şi erau păstrate evidențe pentru toți cetățenii care aveau nevoie de tratament. Înregistrările erau accesate prin scanare retiniană. Dacă Oleg ar avea nevoie de tratament, clinica avea nevoie de dosarul său pentru a-l putea trata. Fără îndoială că trebuia să-şi asume şansa şi să folosească propriul nume.

Qui-Gon se apropie de ultima clinică, aflată la periferia Sectorului Civilizat al oraşului. Până acum îi fusese uşor să stabilească dacă Oleg era sau nu pacient la vreuna dintre clinici. Qui-Gon reuşise să blufeze sau să farmece pentru a scoate informațiile de la funcționari. Clinicile nu aveau o securitate ridicată. Se aştepta ca la ultima să fie la fel de uşor. În curând, dacă va avea noroc, Balog ar putea fi în mâinile lui. Speranțele lui crescură în timp ce se îndrepta spre intrare.

O femeie stătea afară, ezitând. Qui-Gon merse înainte pentru a deschide uşa, apoi văzu că era oarbă. Se opri şi o privi cum întinde mâna, căutând panoul de acces al uşii.

De câte ori se luase Tahl de el ca să nu o lase să facă singură ce avea de făcut? Învățase să o lase să toarne ceaiul, să acceseze un fişier de date, să deschidă drumul până la lac. *Nu suport când mă cocoloşeşti*, spunea ea. *Ştiu că sunt oarbă, dar încă mai am simțul direcției.*

Chiar şi cele mai mici amintiri despre Tahl îi provocau o durere atât de mare. Poate că amintiri mici erau cele mai rele. Erau mii de amintiri mici care alcătuiau lunga lor prietenie. Pentru tot restul vieții lui, ele vor ieşi la suprafața conştiinței sale. Îşi va aminti lucruri despre ea pe care le uitase. De fiecare dată, va fi agonizant.

— În stânga ta, spuse politicos Qui-Gon.

— Mulțumesc, murmură ea.

Femeia întinse mâna spre panoul de acces al uşii şi apăsă pe semnal. Uşa se deschise. Ea intră şi merse la biroul care era drept înainte. Qui-Gon putea vedea acum că folosea un dispozitiv cu senzor laser pentru a-i ghida mişcările. Ca Jedi, Tahl hotărâse să se bazeze pe celelalte simțuri ale ei, ca să nu trebuiască să depindă de o astfel de tehnologie.

Femeia vorbi scurt cu funcționarul, care o îndrumă cu o voce tare şi atentă să ia loc. Uitându-se la funcționarul cu fața subțire şi cu expresie trufaşă, Qui-Gon simți că va avea probleme. Aruncă o privire spre plăcuța de identificare a funcționarului şi înaintă.

— Bună ziua, Vero, spuse el. Sper că mă poți ajuta. Nepotul meu Oleg lipseşte.

Cred că este pacient aici. M-ar ajuta dacă aş şti...

Vero îl întrerupse imediat.

— Nu se dau informaţii medicale fără autorizaţia corespunzătoare.

— Apreciez atenţia ta faţă de reguli, spuse Qui-Gon. Totuşi...

— Fără excepţii.

Vero se întoarse. Latră numele următorului pacient, ignorându-l pe Qui-Gon. Aceasta era cu siguranţă o experienţă diferită. În celelalte clinici, găsise funcţionari simpatici care îi ascultaseră povestea şi încercaseră să-l ajute. Qui-Gon ar fi putut folosi Forţa pe Vero, dar ştia că asculta toată lumea din clinică. Dacă grosolanul Vero şi-ar schimba brusc abordarea, ar putea crede că este ceva ciudat. Totuşi, nu era pe punctul de a pleca fără să afle ceea ce avea nevoie să ştie.

Deodată, din spatele lui se auzi un zgomot puternic. Femeia oarbă îşi mişcase scaunul, apoi pe cel de lângă ea. Începu să încerce să le îndrepte, punându-se în calea unui alt pacient. Apoi începu o ceartă.

— Opriţi-vă, opriţi-vă! Asta este o clinică! Ce faci? Nu atinge aia! Nu te mişca!

Vero se grăbi în jurul tejghelei, supărat din cauza problemelor. Cu o privire atentă, Qui-Gon o văzu pe femeie deranjând în mod deliberat o vază cu flori.

— Nu ginkasele mele! ţipă Vero, repezindu-se după flori.

Qui-Gon ştia că o făcea pentru el. Îi dădea puţin timp. Se întinse peste tejghea şi roti ecranul de date al lui Vero pentru a-l privi. Tastă repede numele lui Oleg. Spre uşurarea sa, înregistrările apărură imediat. Oleg dăduse o adresă aproape de clinică. Următoarea programare era în două săptămâni. Qui-Gon roti ecranul de date înapoi în poziţia sa. Trecu pe lângă Vero, care culegea florile şi se certa cu femeia pentru că îl supărase. Qui-Gon îndreptă un scaun şi o ajute pe femeie să se aşeze. Se aplecă aproape de urechea ei.

— Mulţumesc pentru ajutor.

— Ştii când să oferi ajutor şi când să nu, spuse ea. Asta este ceva rar.

— Am avut un profesor bun.

Qui-Gon ieşi repede. Uşa se închise în urma lui, estompând gălăgia. Memorase adresa şi îşi aminti de stradă, căci trecuse pe ea în drum spre clinică. Qui-Gon îşi croi repede drum până acolo. Adresa era un mic hotel. Qui-Gon întrebă de Oleg şi i se spuse că plecase, dar că ar trebui să încerce la cafeneaua de după colţ. Puţin surprins că Oleg nu era mai discret, Qui-Gon se îndreptă spre cafenea.

Proprietarul ştergea mesele din faţă. Qui-Gon întrebă de Oleg şi fu îndrumat către o masă din spate. Un bărbat blond şi slab stătea la masă, cu mâinile încleştate în jurul unei căni cu suc. Qui-Gon se aşeză vizavi de el.

— Era şi timpul, spuse Oleg nervos. M-am pus în pericol în fiecare minut.

— Am ajuns aici cât de repede am putut, spuse Qui-Gon.

Evident, Oleg aşteptase pe cineva pe care nu-l cunoştea. Asta explica de ce nu se obosise să folosească un nume fals. Lui Qui-Gon îi fu la fel de evident că tânărul nu era obişnuit să facă faţă pericolului. Capul său se rotea constant, căutând să vadă dacă nu se apropiau necazuri. Oricine l-ar fi căutat, l-ar fi găsit imediat.

— Am dosarul, spuse Oleg. Nu este la mine, dar nu este departe. Dar te avertizez că dacă încerci ceva, sunt pregătit să trag. Trebuie să mai ridic preţul.

— De ce? întrebă Qui-Gon.

Asta se potrivea. Presupuse, desigur, că Oleg vorbea despre listă. Nu voia să o cumpere de la el. Dacă Oleg încă o avea, însemna că Balog nu pusese mâna pe ea.

— Trebuie să părăsesc planeta, spuse Oleg, ştergându-şi fruntea cu şerveţelul. Crezi că este uşor? Prea mulţi oameni mă caută chiar în clipa de faţă.

— Aş putea să măresc oferta, spuse Qui-Gon.

— Decide acum, se răsti Oleg. Nu am timp de pierdut.

Comunicatorul semnaliză şi el ascultă o clipă. Cu ochii aţintiţi pe Qui-Gon, răspunse:

— Da, aşa este. Încă îl am. Îmi oferi preţul pe care l-am cerut? Bun. Atunci ne vom întâlni acolo. Nu poţi ajunge mai devreme? În regulă.

Apoi închise comunicatorul.

— Mai sunt şi alţii care vor să plătească, după cum vezi, spuse el. Am aranjat o întâlnire, dar tu îl poţi cumpăra primul. Deci, decide-te. E acum ori niciodată.

— Niciodată, spuse Qui-Gon. Preţul este prea mare. Îmi pare rău.

Se ridică în picioare. Oleg păru şi mai nervos.

— Ascultă, nu trebuie să i-l vând tipului ăstuia. Nu-mi place de el. Este un Absolut şi eu îi urăsc. Ei mi-au distrus sănătatea. Aş prefera ca lista să ajungă la un Muncitor, crede-mă. Arăt ca un trădător, dar am grijă doar de mine. Poate că putem negocia.

— Îmi pare rău, spuse Qui-Gon din nou.

Se întoarse şi părăsi cafeneaua. Se poziţionă în afara razei vizuale a lui Oleg, dar putea să-l vadă prin ferestra cafenelei. Ofertantul de pe comunicator fusese Balog? Avea un presentiment puternic. Oleg asudase tot. Şi spusese că nu voia ca lista să cadă în mâinile Absoluţilor.

Qui-Gon se apropia acum de ţintă. Putea simţi asta. Toată concentrarea lui era centrată pe omul acela slab şi nervos din cafenea. Furia şi durerea pe care le comprimase într-o minge arzătoare în interiorul lui, ameninţau să se aprindă şi el le domoli.

Răbdare, se sfătui el singur. Balog va fi în mâinile mele foarte curând.

Capitolul 6

Qui-Gon nu crezuse că este posibil ca o ființă să poată bea dintr-un singur pahar de suc atât de mult timp, cum făcea Oleg. Nu părea să observe privirea nervoasă a proprietarului cafenelei sau presiunea clienților care intrau, căutând o masă în timp ce cafeneaua se aglomera.

Qui-Gon începu să se simtă vizibil, aşa că se mută pe alee către o altă fereastră. După câteva minute se mută în spate, de unde putea vedea interiorul printr-o fereastră mică şi murdară. Îşi păstră postul acolo, prefăcându-se că lâncezea până când lumea începu să vină acasă de la serviciu şi ferestrele se aprinseră pe alee. Qui-Gon se mută înapoi în față şi traversă strada. Staționă şi el la un stand de sucuri de unde avea un unghi bun spre fațada cafenelei. Se lăsă amurgul. Răbdarea lui se epuiza. Fusese conversația un bluf? Oleg încercase, pur şi simplu, să-l facă pe Qui-Gon să-i plătească prețul dorit? Qui-Gon tocmai începuse să se gândească să-l abordeze din nou, când îl văzu ieşind din cafenea, aruncând o privire nervoasă peste umăr. Qui-Gon se alătură fluxului de lume de pe trotuar şi îl urmă.

La început, îi fu uşor să-l țină pe Oleg în raza vizuală. Lumea de pe străzi oferea o acoperire bună. Dar, când Oleg trecu în Sectorul Muncitorilor, aglomerația crescu. Oleg era un tânăr slab şi, curând, începu să se piardă în mulțime. Era greu să-l ții în raza vizuală fără să dai peste el. Treptat, Qui-Gon deveni conştient că nu era singur pe urmele lui Oleg. Nu îşi întoarse capul şi nici nu îşi schimbă pasul în vreun fel, dar îşi aruncă atenția în jurul lui ca pe o plasă. Cineva îl urmărea pe Oleg de peste drum. Era Balog. Îl văzu reflectat în suprafața lucioasă a unui speeder care se apropia. Îi recunoscu silueta îndesată, felul în care picioarele sale musculoase păreau să forțeze corpul înainte ca o maşină, nu ca un om.

Qui-Gon nu ştia dacă Balog îl văzuse. Poate că toată concentrarea lui era pe Oleg. Dacă avea noroc, aşa ar fi. Dar nu se putea baza pe noroc. Inima începu să-i bată mai tare şi trebui să se autodisciplineze pentru a-şi păstra concentrarea. Voia să se întoarcă şi să se repeadă la Balog într-un atac total. Voia să-l facă să plătească pentru fiecare fărâmă de respirație pe care se străduise Tahl să o ia, în fiecare secundă în care sistemele ei vitale eşuau încet. Ar face o eternitate din fiecare moment al suferinței lui Balog... De unde îi venise acel gând? Ferocitatea lui îl şocă. Se ridicase din adâncul lui. Suna a răzbunare. Nu ştia că o astfel de emoție putea exista în el. Înțelegerea acestui lucru îl nelinişti.

Îl pot controla. Nu mă va stăpâni. Pot să-l capturez pe Balog şi să nu lasa furia să mă cuprindă. Îşi spuse cuvintele, aşa cum i le-ar fi spus lui Obi-Wan. Era un Jedi. Antrenamentul său îl va ține pe calea cea dreaptă. Trebuia să se întâmple aşa.

Mâinile îi tremurară şi el şi le strânse pentru un moment.

Ajută-mă, Tahl, spuse el cu înflăcărare.

Nu îi spusese niciodată aşa ceva atunci când ea fusese în viață, deşi acum îşi dădea seama de câte ori se dusese la ea după ajutor. Ea ştiuse cât îi era de greu să-i ceară ajutorul. Era singurul lucru pentru care nu-l tachinase niciodată. În schimb, îi dăduse pur şi simplu tot ce avea nevoie: informații, asigurări, compasiune.

În stânga lui, Balog grăbi pasul. Qui-Gon se topi înapoi. Acum trebuia să se țină atât după Balog, cât şi după Oleg.

Oleg intră într-un depozit. Balog se grăbi să coboare pe o alee până în lateralul clădirii. În mintea lui Qui-Gon nu era nicio întrebare pe care dintre ei trebuia să-l urmărească. Merse pe alee după Balog. Când ajunse în spate, se trezi într-o mică zonă împrejmuită. Era goală. Toate ferestrele cu vedere spre depozit erau întunecate. Qui-Gon încercă uşa. Era blocată. O pâlpâire în colțul ochiului îl alertă imediat. Fusese suficient. Se întorcea deja şi avea sabia activată tocmai când ataca primul

droid sondă. Focul de blaster îi trecu pe la ureche. Îi simți căldura lângă umăr. Se întinse pentru a-l doborî cu o mişcare de glisare, dar droidul se îndepărtă.

Izbucni foc de blaster în stânga lui, apoi în dreapta lui şi în spate. Qui-Gon numără şapte droizi, acum în modul de atac. Senzorii lor străluceau roşii în timp ce îi înregistrau locația. Focurile de blaster plouau în jurul lui formând parcă o cuşcă. Era aproape imposibil să le evite. Qui-Gon alergă la gardul de sârmă. Îşi schimbă poziția corpului, chemând Forța ca să-l ajute să-l escaladeze fără să-şi folosească mâinile. Echilibrul lui fu perfect atunci când ajunse în vârf. Făcu un salt înapoi şi distruse doi droizi sondă cu o singură lovitură în jos. Înainte de a atinge pământul, se răsuci în aer pentru a ateriza la câțiva centimetri distanță, derutând droidul sondă care trase acolo unde ar fi trebuit să aterizeze. Apoi fugi spre peretele depozitului, urcând pe el şi apoi răsucindu-se înapoi, lovind spre al treilea droid. Acesta bâzâi, focul de blaster izbucnind într-o serie de flame. Apoi începu să fumege, coborând în spirală până când se prăbuşi.

Qui-Gon luptă cu frenezie, conştient că Balog se afla în interiorul depozitului. Droizii sondă îl încetineau şi frustrarea fierbea în el la auzul zumzetului lor insistent.

Atacă cu ferocitate. Se lansă din nou de pe gard, lovind cu un picior pentru a trimite un droid în zbor, în timp ce dădea o lovitură direct spre centrul altuia. Acesta scoase un scârțâit zbomotos şi căzu spre pământ cu viteză maximă, prăbuşindu-se şi izbucnind în flăcări. Qui-Gon ateriză pe pământ, cu sabia ridicată, pregătit pentru următoarea provocare. Dar, spre surprinderea sa, restul de doi droizi sondă se îndepărtară brusc şi zburară în întuneric.

Nu ezită nicio clipă. Tăie cu sabia o gaură în uşa încuiată şi trecu prin ea. Fugi pe coridor, cercetând cameră după cameră. Camerele erau umplute cu instrumente, echipamente şi cutii din duroțel. Nu găsi nimic până când ajunse la o cameră mică de lângă turbolift.

Era Oleg, întins pe podea, cu brațele întinse, cu gura deschisă. Avea o expresie surprinsă pe față. Dar nu avea să se mai simtă niciodată surprins.

Capitolul 7

Mace nu arătase nicio emoție atunci când Obi-Wan îi spuse despre dispariția lui Qui-Gon. Pur şi simplu dăduse din cap.

— Vom mai auzi de el, sunt sigur, spusese el. Dar când descoperiră că Qui-Gon îşi oprise comunicatorul, dezaprobarea lui Mace fu evidentă. Trebuie să continuăm fără Qui-Gon. Cred că ar trebui să ne despărțim. Eu voi merge la Legislatura Unită şi voi aduna informații. Obi-Wan, o poți găsi pe medicul Yanci? Avem nevoie de o altă copie a listei acesteia.

— Cred că da, spuse Obi-Wan. A spus că rămâne cu Muncitorii, şi o pot găsi prin Irini şi Lenz.

— Bine. Atunci tu şi Bant trebuie să o găsiți şi să vă alăturați lui Qui-Gon în urmărirea lui Oleg. Fără îndoială că s-ar putea să dai de Qui-Gon în acelaşi timp. De îndată ce îl găsiți fie pe Oleg, fie pe Qui-Gon, contactați-mă.

Obi-Wan aprobă din cap. Mace îi părăsi, ieşind în grabă din reşedința lui Manex şi pornind pe stradă. Unii dintre trecători îl priviră, văzându-i hainele de Jedi. Fără îndoială că se răspândiseră zvonuri despre trădarea Jedilor. Obi-Wan era sigur că Mace observa acest lucru, dar el merse mai departe fără nicio ezitare vizibilă în mers sau în expresia feței.

— Încotro ne îndreptăm? întrebă Bant.

Era o nouă răceală în vocea ei.

— Spre Sectorul Muncitorilor, spuse Obi-Wan. Putem prinde un mijloc de transport public dacă o luăm pe aici.

În timp ce mergeau, Obi-Wan se gândi că nu ar putea suporta dacă nu ar fi din nou prieteni. Avea nevoie ca lucrurile să fie deschise şi calme cu Bant. Cu Qui-Gon plecat, lucrurile erau atât de confuze. Era îngrijorat de motivul pentru care plecase Qui-Gon fără el. Era condus Qui-Gon de răzbunare? De aceea nu-l dorise pe Obi-Wan cu el? Lui Obi-Wan îi era dor de Maestrul său. Îi era greu să-i fie dor şi de prietena lui, de asemenea. Mai ales când aceasta mergea chiar lângă el.

Se urcară la bordul unui autobuz aerian aproape gol. Obi-Wan se privi străzile în timp ce le parcurgeau, în speranța de a-l vedea pe Maestrul său.

— E pe undeva pe acolo, spuse el. Nu ştia dacă îi vorbise lui Bant, dar era atât de obişnuit să aibă încredere în ea încât cuvintele ieşiră înainte să le poată opri. Şi nu ştiu ce gândeşte sau ce planifică. Ar putea fi în pericol. Ar putea avea nevoie de mine. Dacă i se întâmplă ceva...

Bant îşi întoarse spre el ochii ei argintii şi reci.

— Dacă se întâmplă ceva cu Maestrul tău, te vei simți la fel ca mine.

Apoi îşi întoarse din nou fața. Obi-Wan avu impresia că îi dăduse o palmă. Bineînțeles că avea dreptate. Ce ar mai fi fost de spus? Îşi ceruse deja scuze. Simțea că îi pare sincer rău că nu luase în considerare sentimentele lui Bant. Singurul lucru pe care îl putea face era să fie de acord cu ea.

— Da, spuse el. Atunci aş şti exact cum te simți.

Era rar ca într-o misiune să meargă totul exact aşa trebuia. Totuşi, de data asta, norocul era cu ei. Obi-Wan îşi aminti exact unde merseseră el şi Qui-Gon să-l întâlnească pe Lenz. Fusese acolo cu doar câteva zile înainte, dar i se părea că trecuse o viață de om. Din fericire, Lenz încă locuia în acelaşi apartament. De obicei, se muta adesea pentru a scăpa de supravegherea noilor Absoluți. Lenz le dădu de bunăvoie adresa unde stătea Yanci, la mică distanță de el. Yanci îl întâmpină pe Obi-Wan cu o afecțiune obosită şi tipări o copie a listei pe un alt document. În scurt timp, se întoarseră din nou în stradă şi se îndreptară spre adresa primei clinici medicale. Nu avură probleme cu primele trei clinici. Funcționarii le spuseră de bună voie că

Oleg nu era pacientul lor. Dar a patra clinică avea un funcționar arogant pe nume Vero. Plin de auto-importanță, el refuză să le dea vreo informație.

— Nu ştiu ce fac clinicile medicale din Sectorul Muncitorilor, spuse el cu trufie, dar aici suntem Civilizați şi ne luăm în serios slujbele. O privi pe Bant cu dispreț. Evident, eşti nouă pe planetă. În lumea ta, lucrurile sunt, fără îndoială, mai primitive. S-ar putea să nu fii familiarizată cu procedurile noastre.

Pielea lui Bant se făcu roz de furie.

— Ascultă tu...

— Mulțumesc, spuse repede Obi-Wan, trăgând-o pe Bant de lângă birou. Nu ne ajută să intrăm într-o confruntare, îi şopti el. Va trebui să ne gândim la un alt mod.

Bant îl privi pe funcționar.

— Ce zici de săbiile de lumină? Este suficient de primitiv pentru el?

Obi-Wan rânji. Bant era cea mai blândă creatură pe care o cunoştea, dar îşi avea limitele ei.

— Probabil că nu a mai văzut niciodată un Mon Calamari, spuse el. Noul Apsolon nu are mulți turişti. Sunt destui Civilizați buni, dar sunt sigur că există şi mulți ca Vero.

— Cum foloseşti Forța pentru a-i afecta mintea? întrebă Bant, încruntându-se. Nu ştiu dacă aş reuşi. Vero este prost, dar pare încăpățânat.

Obi-Wan se îndoia că va avea succes.

— Şi sala de aşteptare este atât de mică – va auzi toată lumea, murmură el.

— Toată lumea se uită la noi, spuse Bant, privirea ei argintie privind grupul.

— Probabil că nu au mai văzut niciodată vreun Mon Calamari, zise Obi-Wan.

Ceva scânteie în ochii lui Bant.

— Asta îmi dă o idee. Deodată, dădu din mâini şi începu să gâfâie. Mi-am depăşit limita, spuse ea. Ajută-mă. Am nevoie de apă.

Obi-Wan o sprijini în timp ce se prăbuşea.

— Apă! strigă ea.

Vero se uită la ei, expresia lui fiind un amestec de iritare şi alarmă.

— Ce este? Medicii sunt ocupați.

— E o Mon Calamari, spuse Obi-Wan frenetic. Nu poate sta departe de apă mai mult de patru ore. Trebuie să o scufundăm, acum!

— Nu pot să autorizez asta, zise Vero clătinând din cap. Va trebuie să aştepte.

— Va muri! strigă Obi-Wan.

Bant cooperă lăsându-se să alunece pe podea.

— Am auzit de Mon Calamari, vorbi cineva din zona de asteptare. Ceea ce spune el este adevărat.

— O să ți se treacă la dosar! îl avertiză Obi-Wan pe Vero. Fusese aproape să spună că o va avea pe conştiință, dar nu era sigur dacă Vero avea vreuna. Asta vrei?

La menționarea palmaresului său, Vero păru alarmat.

— Bine, bine, spuse el. E o cadă de scufundare în spate. O voi duce acolo.

Obi-Wan i-o dădu pe Bant lui Vero, care o luă de braț, dezgustat. Aproape o târî până la cabinetul medical. Obi-Wan nu pierdu timpul. Se deplasă pe furiş până la birou şi accesă rapid holodosarele. Da! Oleg fusese aici, cu doar câteva zile înainte. Şi exista o adresă în dosar. Obi-Wan o memoră repede, apoi se grăbi înapoi.

Se aşeză pe un scaun în zona de aşteptare chiar când se întoarse Vero.

— Prietena ta înoată, spuse Vero încruntat.

Bant apăru câteva minute mai târziu, încă umedă. Obi-Wan dădu din cap spre ea ca să o anunțe că reuşise. Părăsiră rapid clinica şi se îndreptară către un chioşc de hărți stradale aflat la un colț de stradă din apropiere. Identificară rapid adresa. Era la doar câteva străzi distanță. Adresa era a unui hotel mic, dar căutarea lor se încheie atunci când descoperiră că Oleg plecase.

— Au fost prea multe întrebări despre el, zise întunecat proprietarul hotelului. Şi nu am niciun răspuns pentru voi.

Dezamăgit, Obi-Wan se opri pe pasarela de afară. Avea sentimentul că Qui-Gon

nu renunțase atât de ușor.

— Cred că am putea supraveghea locul, spuse Bant, având dubii. Sau clinica.

— Următoarea programare e peste două săptămâni, zise Obi-Wan, descurajat.

— Ei bine, hai să-l contactăm pe Mace şi să-i spunem că ne-am împotmolit, sugeră Bant.

Obi-Wan nu era încântat să-i dea lui Mace o asemenea veste, dar întinse mâna spre comunicator. Când Mace răspunse, îi explică repede ceea ce făcuseră şi unde se aflau. Mace avea o voce ciudată.

— Dă-mi din nou locația ta. Când Obi-Wan o repetă, urmă o pauză lungă. Doar ce am aflat că a fost găsit un cadavru în apropiere. Ne vedem acolo. Tocmai plecam.

Mace îi dădu lui Obi-Wan adresa şi închise. Obi-Wan se uită la Bant. Ştia de ce se temeau amândoi. Nu putea să o spună cu voce tare, dar frica se ridica în el, secându-l de putere. Corpul putea fi al lui Qui-Gon.

Fără vreun cuvânt, se întoarseră şi alergară spre adresa pe care le-o dăduse Mace. Era la doar câteva străzi distanță. Se opriră în fața unui depozit. Vehiculele de securitate erau parcate afară, iar ofițerii intrau şi ieşeau. Obi-Wan înaintă cu paşi mari ca şi când ar fi avut dreptul să fie acolo. Nu mai putea aştepta nicio secundă.

— Suntem Jedi. Manex ne-a dat autoritatea de a investiga, spuse el hotărât.

Spre surprinderea sa, ofițerul de securitate îi făcu un semn cu mâna. Manex trebuie să se fi ținut de cuvânt şi să le fi acordat Jedilor accesul. Corpul zăcea sub o prelată, pe un hol. Obi-Wan simți uşurarea secându-i forța rămasă în muşchi. Ştia deja după contururile corpului, că era prea scund şi prea slab pentru a fi Qui-Gon.

Se aplecă şi ridică oricum un colț al prelatei. Ochii albaştri îl priviră surprinşi. Nu conta de câte ori o văzuse Obi-Wan, tot nu se obişnuise cu moartea. Ghici cine era tânărul.

— Aveți vreun act de identitate? îl întrebă pe un ofițer din apropiere.

— Numele lui a fost Oleg, răspunse ofițerul în timp ce înregistra ceva într-un datapad.

— Era ceva pe lângă corp? întrebă Bant.

— Doar un blaster. Nu a avut deloc şansa să-l folosească, nu-i aşa? I-a venit de hac un droid sondă.

În timp ce îl aşteptau pe Mace, Obi-Wan şi Bant explorară zona. La început nu găsiră nimic care să indice o luptă, nici indicii care să-i îndrepte într-o nouă direcție. Apoi ajunseră la uşa din spate. Panoul era tăiat, lăsând o deschidere suficient de largă pentru a trece un bărbat prin ea.

Vocea lui Mace se auzi din spatele lor.

— O sabie de lumină, fără îndoială.

— Ar fi putut fi o vibrotorță, sugeră Obi-Wan.

Brusc, nu voia ca Mace să creadă că Qui-Gon fusese acolo.

Mace nu răspunse. Ochii i se îngustară şi înaintă pentru a smulge ceva de la capătul ascuțit al unei balamale rupte. Ridică obiectul către Obi-Wan şi Bant. Era o bucată dintr-o robă Jedi. Se întoarse şi se uită prin deschizătura din uşă. Ofițerii de securitate lăsaseră baghete luminoase pentru a lumina zona din spate.

— A avut loc o luptă cu droizi sonde, spuse Mace. Vezi semnele de arsură de pe sol? Poate patru sau cinci, sau chiar mai mulți. Se întoarse spre Obi-Wan. A folosit Qui-Gon droizi sondă pentru a-l urmări pe Balog?

Obi-Wan înghiți în sec. Nu putea să-l mintă pe Mace.

— Da, spuse el.

Mace rămase pe loc, ținând restul de țesătură. Fața lui nu arăta nimic din ceea ce gândea. Dar Obi-Wan putea ghici.

Fusese Qui-Gon implicat în moartea lui Oleg? Îl întorsese durerea şi furia spre partea întunecată? Nu îi mai păsa cine îi stătea în cale în încercarea sa de a răzbuna moartea lui Tahl? Obi-Wan se temea de întrebarea care era în mintea lui Mace.

Îngrijorarea lui cea mai mare era că întrebarea era şi în mintea lui.

Capitolul 8

Qui-Gon se mişca repede pe străzile întunecate. Era condus mai departe de indiciul pe care îl găsise la locul uciderii lui Oleg.

Alături de Oleg, găsise un lanț subțire cu pandantiv. Lanțul fusese rupt. Recunoscuse imediat pandantivul. Irini fusese la depozit.

Rămase o clipă afară, lângă locuința lui Lenz, întrebându-se cum să procedeze. Irini nu oferea voluntar informații. Dar nerăbdarea nu-i mai lăsa timp pentru persuasiune.

Apoi o văzu pe Irini îndreptându-se spre el, cu brațele pline cu pungi cu mâncare. Paşii ei încetiniră o clipă când îl văzu pe Qui-Gon. Apoi merse mai departe pentru a-şi ascunde ezitarea. În acel moment, Qui-Gon decise că cea mai bună şansă a lui era să blufeze.

— Deci, ne întâlnim din nou în seara asta, spuse el.

Ea îl privi cu atenție.

— Din nou?

— Ai fost la depozit în seara asta, cu Oleg. La fel şi eu.

Ea înghiți în sec. Ochii i se îngustară.

— Ce vrei?

— Ai primit lista?

Ea scoase un oftat.

— Nu. Nu a avut-o cu el. Am pozat în cumpărător, sperând să o obțin. Dacă nu o primeam, voiam să-l protejez.

— Dar i-a trădat pe Muncitori, spuse Qui-Gon.

— A văzut o modalitate de a face avere, da, spuse Irini obosită. Mulți Muncitori sunt disperați să reuşească asta. În ciuda speranțelor noastre, bogăția Civilizaților nu s-a scurs până la noi. Dar Oleg încă este un Muncitor şi ştiam că era urmărit. Treaba mea era să-l aduc înapoi la noi.

— Ai văzut ce s-a întâmplat? întrebă Qui-Gon.

— Au atacat doi droizi sondă, aşa că am ieşit, spuse ea. Sunt sigură că i-a trimis Balog.

— Şi Balog a fost acolo, spuse Qui-Gon. L-am văzut.

Irini scăpă pungile pe care îl ținea. Pachetele cu fructe şi proteine se vărsară pe trotuar.

— Balog a fost acolo? A primit lista?

— Ai spus că Oleg nu o avea, spuse Qui-Gon.

Clătină rapid din cap, brusc îngrijorată.

— Nu am văzut-o. Dar poate că am trecut cu vederea ceva...

— Nu cred că Oleg avea lista cu el, spuse Qui-Gon. Era îngrijorat pentru siguranța lui. De asemenea, cred că este posibil să o fi vândut deja.

— Atunci de ce ar întâlni un alt cumpărător? întrebă Irini.

— După cum spui, şi-a dorit să facă avere, spuse Qui-Gon. Ar fi putut vinde lista de mai multe ori şi astfel să câştige suficient pentru a trăi în lux tot restul vieții.

Irini îşi lipi o mână de ochi.

— Aşa că ar putea fi mai mulți oameni care să aibă lista. Nu mă gândisem la asta.

— Întrebarea este: cine o are? spuse Qui-Gon. Şi dacă o are Balog, care este următoarea sa mutare?

— Nu pot răspunde la aceste întrebări. Sunt la fel de nelămurită ca şi tine.

Irini se aplecă şi începu să-şi recupereze mâncarea. Qui-Gon se aplecă să o ajute.

— Căutăm acelaşi lucru, Irini, spuse el, plasând un pachet de ceai în punga ei. S-ar putea să fie o idee bună dacă m-ai ajuta.

Dintr-o dată, o privire tristă apăru pe faţa de obicei impasibilă a lui Irini.

— Aş face-o dacă aş putea, spuse ea. Trebuie să-i duc astea lui Lenz.

Apoi, luând lungile în braţe, plecă.

Qui-Gon se gândi la următoarea sa mişcare. Îi era greu să-şi păstreze mintea limpede. Avea impresia că bâjbâie prin întuneric. O mare parte din căutarea lui Balog se baza pe presupuneri. Dar era tot ce avea. Lista încă era cheia problemei. Chiar dacă Balog o avea, următoarea sa mişcare ar fi fost să-şi consolideze puterea. Dacă Oleg ar fi vândut-o deja, cine ar mai fi vrut să o cumpere?

Răspunsul era uşor. Erau pe cale să aibă loc alegeri noi. Cei care ar beneficia cel mai mult de pe urma acestei liste sau ar fi cei mai ameninţaţi, ar fi politicienii. Un legislator care deţinea lista aceea, ar fi deţinut o mare putere. Ura să recunoască, dar Mace avusese dreptate. Trebuia să meargă la Legislatura Unită.

Acum era noapte; n-ar avea prea mult noroc în a găsi vreun legislator. Dar era cu siguranţă ceva ce putea face.

Qui-Gon se întoarse şi porni spre Sectorul Civilizat.

Capitolul 9

Obi-Wan şi Bant stăteau în faţa *Strălucirii,* o cafenea opulentă de lângă clădirea Legislaturii Unite. Înăuntru, sub marea cupolă cu lămpi, puteau vedea la mesele lustruite elita Civilizată, râzând, mâncând şi vorbind, cu capetele adunate pentru a bârfi despre guvern. Scaunele erau deja adunate la mesele aglomerate, ceea ce făcea să fie dificil să te mişti prin cameră, dar nimănui nu părea să-i pese. Mace era înăuntru, încercând să adune informaţii. Le spusese celor doi că îl puteau aştepta în camerele confortabile ale reşedinţei lui Manex, dar nici Obi-Wan, nici Bant, nu voiseră să plece. Aveau un sentiment de urgenţă, de parcă fiecare moment ar conta.

Bant stătea în picioare, cu braţele încrucişate, cu ochii la cafeneaua luminată. Obi-Wan se întreba cum să înceapă o conversaţie. Deodată, după ani de zile în care vorbise cu Bant despre tot ce-i trecea prin minte, acum trebuia să se chinuie să găsească ceva de spus. Bant îşi ţinea corpul uşor rigid. Privirea ei era la fel de feroce ca a lui Mace. Rigiditatea şi concentrarea ei făceau să fie şi mai greu să rupă tăcerea.

Apoi observă că nu era atât de rigidă precum părea. Mâinile îi erau strânse în pumni. El realiză că, departe de a fi pierdută în concentrare, Bant se străduia să-şi menţină calmul. Când se uită mai atent, văzu că ochii ei erau plini de lacrimi. Ea se lupta să le împiedice să cadă.

— Bant, îi spuse el numele cu blândeţe, neştiind ce altceva să mai spună.

— Ar trebui să fie aici, spuse Bant cu o voce sufocată. Îmi pare imposibil ca ea să nu fie aici. Nu-mi vine să cred că nu va mai apărea de după colţ, în următoarea secundă. O tot aud cum ne ceartă pentru că am făcut atâta agitaţie şi am venit aici pentru a o salva. Lacrimile îi căzură pe faţă. Mă doare atât de tare, Obi-Wan. Nu pot găsi pace în moartea ei. Ştiu că ar trebui să o accept, dar nu pot.

Era cel mai mare potop de cuvinte pe care le rostise de când sosise. Obi-Wan îşi dădu seama că tot ceea ce spusese Bant, simţea şi el. Părea imposibil că Tahl era moartă. Ştia că o parte de el nu acceptase asta. Ştia că era concentrat asupra grijilor sale legate de Qui-Gon, pentru a nu se gândi la cealaltă problemă.

— Ştiu la ce te referi, zise el. Când am găsit-o – şi era atât de slăbită – nu m-am gândit niciodată că ar putea muri. Tahl era atât de puternică. Era la fel de puternică ca şi Qui-Gon.

— A spus ceva? întrebă Bant cu timiditate. Orice, înainte să...

— Era prea slăbită pentru a vorbi atunci când am văzut-o, spuse Obi-Wan. Qui-Gon a fost cu ea când a murit.

— Mă bucur că a fost cu un prieten atât de bun, spuse Bant.

Obi-Wan ezită. Nu ştia dacă ar trebui să spună ceea ce voia să spună. Dar nu îi era dator lui Bant să aibă încredere în ea? Poate că asta ar ajuta la depăşirea problemelor dintre ei.

— Cred că Qui-Gon şi Tahl deveniseră mai mult decât prieteni, spuse el. Aici, pe Noul Apsolon, ceva s-a schimbat. De aceea este Qui-Gon atât de întristat.

Bant se întoarse, surprinsă.

— Vrei să spui că s-au iubit?

Obi-Wan aprobă din cap. Bant se uită în jos la mâinile ei încleştate.

— Atunci este şi mai trist ceea ce s-a întâmplat, nu-i aşa?

— Da, spuse Obi-Wan. Este cel mai trist lucru pe care l-am văzut vreodată. De aceea sunt îngrijorat pentru Qui-Gon.

Bant se întinse şi-l strânse de braţ. Obi-Wan fu fericit să simtă gestul spontan.

— Îl vom ajuta, Obi-Wan, promise ea.

Şi, pentru prima dată, Obi-Wan simţi că ar putea face asta. Tocmai atunci ieşi Mace din cafenea, cu roba fluturându-i pe la glezne. Traversă drumul şi veni la ei.

— Nu am aflat prea multe, recunoscu el. Dar am auzit o bârfă interesantă în timp ce plecam. Chiar astăzi, Legislatorul Pleni a anunțat că va candida pentru postul de Guvernator Suprem. Nu era prea vizibilă în Legislativ, deci este ceva surprinzător. Chiar în după-amiaza asta, a reuşit să influențeze nişte Legislatori puternici pentru a o susține. Mace văzu privirile nedumerite ale lui Bant şi Obi-Wan. Dorința ei bruscă de putere şi sprijinul rapid pe care l-a primit ar putea însemna că ea a cumpărat lista de la Oleg, spuse el. Oricum, merită să investigăm. Mace îşi strânse mantia în jurul lui. Dacă are lista, ar putea fi în pericol. Oricine este în posesia ei ar putea ajunge ca Oleg. Haideți. Reşedința ei nu este departe.

Pasul lung al lui Mace parcurgea o distanță mai mare decât putea acoperi Obi-Wan cu o alergare lentă. El şi Bant trebuiră să facă jogging pentru a ține pasul.

Legislatorul Pleni locuia singură într-o locuință mică, elegantă, construită din piatra cenuşie folosită atât de mult pe Noul Apsolon. Toate luminile din interior erau aprinse. Mace apăsă butonul luminat care anunța vizitatorii. Aşteptară lângă panou să fie anunțați, dar nu primiră niciun răspuns.

— Ar fi putut lăsa luminile aprinse când a plecat, spuse Mace. Dar hai să explorăm totuşi.

Privirea de pe chipul lui era neliniştită. Mace avea o legătură profundă cu Forța. Obi-Wan nu simțise nimic, dar acum îşi concentră atenția asupra Forței, întinzându-se în jurul lui. Nu simți nimic. Merseră în jurul perimetrului locuinței. Mace păru să devină tot mai îngrijorat în timp ce mergeau. Când ajunseră în spate, o simți şi Obi-Wan – o tulburare în Forță. Aruncă o privire spre Mace, care văzuse urmele intrării unui droid sondă printr-o fereastră înaltă. Uşa era securizată, dar Mace nu ezită. Tăie o gaură cu sabia şi păşi înăuntru. Obi-Wan şi Bant îl urmară. Podeaua de piatră strălucea. Nimic nu părea nelalocul lui. Trecură prin camerele goale, în liniştea stranie. Apoi urcară scările. La etaj, văzură în cele din urmă dovezile luptei. Mobila era răsturnată. Vazele mari de cristal erau sparte.

Mace ridică privirea spre tavan. Arătă spre mai multe urme de pete.

— Droizi sondă.

Perturbarea din Forță era acum mai mult decât o undă pentru Obi-Wan. Era un val în creştere. Înaintă, cu mâna pe mânerul sabiei. După un colț, ajunse la dormitorul lui Pleni. Era neatins, cu excepția unei uşi întredeschise pe jumătate, plină cu focuri de blaster. Obi-Wan înaintă încet, temându-se de ceea ce va găsi în spatele acelei uşi. O împinse cu vârful cizmei. Legislatorul Pleni zăcea ghemuită într-un colț, cu mâinile strânse pe un blaster. La picioarele ei stătea un droid sondă. Era moartă. Mace veni în spatele lui fără zgomot. Obi-Wan îi auzi suspinul adânc.

— Suntem întotdeauna cu un pas în urmă pe Noul Apsolon, spuse Mace.

Obi-Wan putu găsi în vocea sa hotărârea ca acest lucru să nu se mai întâmple. Auziră zgomote dedesubt şi sunetul picioarelor de pe scări. Câteva minute mai târziu, apăru o echipă de securitate.

— E aici, spuse Mace.

Îi duse pe Obi-Wan şi Bant jos, unde nu mai puteau vedea dovezile cumplitei morți a lui Pleni. Fură interogați de echipa de securitate, apoi li se spuse că erau liberi să plece. Totuşi, Mace zăbovi. Când echipa de securitate coborî în cele din urmă, după ce finalizase ancheta, Mace îl opri pe ofițerul-şef.

— Vreo concluzie?

— Da, spuse ofițerul, trecând pe lângă ei.

Mace se puse în fața lui, blocându-i efectiv calea.

— Ştii deja că Manex a ordonat echipelor de securitate să coopereze cu Jedii.

Ofițerul ezită. O licărire de răutate îi lumină ochii.

— Bine. Atunci lasă-mă să-ți spun ce am descoperit. Legislatorul Pleni a fost ucisă de un droid sondă. Am reuşit să-i aflăm proprietarul.

— Ai un nume? întrebă Mace Windu.

— Cu siguranță. Ofițerul de securitate îşi dezveli dinții într-un zâmbet. Este prietenul tău Jedi, Qui-Gon Jinn.

Capitolul 10

Qui-Gon începu devreme în dimineața următoare. Își petrecuse cea mai mare parte a nopții mergând din cafenea în cafenea, încercând să adune informații. Pe măsură ce devenea tot mai târziu, limbile se dezlegau, dar nu descoperi nimic care să îl punea pe urmele lui Balog. Bârfele se învârteau în jurul candidaturii lui Alani la poziția de Guvernator Suprem şi a creşterii sprijinului pentru Manex. Niciuna dintre bârfe nu îl ajuta în vreun fel.

Petrecu restul nopții pe o bancă dintr-un parc cu iarbă, aşteptând nerăbdător zorii. Îl putea simți pe Balog, manevrând, complotând, planificându-şi următoarea mişcare. Putea simți absența lui Tahl ca pe o durere atât de profundă încât nu o putea înfrunta direct. Când se gândea la ultimele ei zile, la ce îi făcuse Balog, simțea nevoia să se mişte, să se ridice şi să meargă prin parc până la epuizare, astfel încât să nu se mai gândească la răzbunarea întunecată care ardea în interiorul lui. Trebuia să o depăşească... cumva. Își forță mintea să intre în amorțeală. Era singurul mod în care putea continua. În scurt timp, explorase fiecare alee din parcul urban. Ar fi putut desena o hartă chiar şi legat la ochi.

Soarele răsări şi lumea începu să apară pe străzi. Qui-Gon văzu uşurat apariția dimineții. Se duse la o cafenea de vizavi de Legislativ pentru un mic dejun uşor şi pentru a urmări şi aştepta până când clădirile oficiale se umpleau de oameni care îşi începeau ziua de muncă. Qui-Gon încă avea pelerina de călător pe deasupra tunicii. Spera că nu va fi recunoscut ca Jedi. Decise să pozeze în om de afaceri care căuta noi oportunități de afaceri pe Noul Apsolon. Tocmai când era pe punctul de a pleca, auzi o conversație în spatele lui. Doi asistenți tocmai se salutaseră. Auzi numele *Legislatorul Pleni*. Şi apoi auzi numele *Qui-Gon Jin*.

Qui-Gon se aplecă, prefăcându-se că bea din ceai, în timp ce filtra zgomotele cafenelei şi se concentra asupra conversației din spatele lui. Apoi avu şocul nedorit de a descoperi că era căutat pentru uciderea unui legislator. Asta putea face mai dificile decât anticipase planurile de colectare a informațiilor din clădirea Legislativului, în dimineața aceea. Qui-Gon avea un mare respect pentru ofițerii de securitate de pe Noul Apsolon. Era sigur că fiecare dintre ei avea o descriere fizică detaliată a sa. Şi birourile Legislativului erau păzite de ofițeri de securitate.

Mâinile lui Qui-Gon se strânseră în jurul cupei sale cu ceai. Trebuia să şi le pună în poală. Dorința de a sparge ceaşca în bucăți mici era foarte mare. Se părea că de fiecare dată când voia să facă un pas înainte, era forțat să facă un pas înapoi.

Își lăsă aerul să intre pe nas, respirând încet şi constant. Nu gândea ca un Jedi. Frustrarea trebuie controlată. Exista întotdeauna o modalitate. Străzile erau încă aglomerate, dar trebuia să continue să se mişte. De asemenea, avea nevoie de o deghizare mai bună decât o mantie. Nu putea să-şi ascundă dimensiunile, dar se putea transforma în alte moduri. Qui-Gon plecă din cafenea şi merse la cumpărături.

Într-o jumătate de oră, se transformase într-un om de afaceri cu ochi închişi la culoare, într-o robă din stofă veda. Părul său lung era ascuns într-o pălărie din pânză, preferată de elita planetei Rorgam. O găsise într-un magazin mic care vindea articole uzate. Ar fi fost o acoperire bună pentru a poza ca cetățean de pe Rorgam, o lume alcătuită din imigranții mai multor lumi diferite.

Qui-Gon se îndreptă spre sălile Legislativului. Pentru că Noul Apsolon era un centru tehnologic pentru acest colț al galaxiei, multe dintre afaceri erau făcute aici.

Odată cu creşterea instabilității planetei, exista o anumită frenezie în aer.

Un ofițer de securitate stătea la primul punct de control. Qui-Gon nu avu de ales decât să meargă mai departe. Dacă nu putea să meargă liber pe holuri, nu ar mai fi putut să realizeze nimic. Fu uşurat când trecu pe lângă ofițerul de securitate,

care îi aruncă doar o privire blândă şi îşi mişcă privirea pentru a privi vizitatorii din spatele lui.

Avea noroc că Manex nu instituise proceduri de securitate care să necesite documente. Trebuia să afle mai multe lucruri. De ce era el suspect în moartea lui Pleni? Nu auzise niciodată de ea până în acea dimineaţă. Moartea ei era legată de cea a lui Oleg? Oare încercase şi ea să cumpere lista? Qui-Gon decise că singura acţiune valabilă pentru el era să se prezinte şi el ca un posibil cumpărător. Dacă se auzea că un om de afaceri prosper din Rorgam avea bani de cheltuit, mai devreme sau mai târziu, cineva avea să vină cu ceva de vândut.

Trăgându-şi roba în jurul lui, Qui-Gon se lansă în mulţime.

Tocmai avea o conversaţie cu un important asistent legislativ când le văzu pe Eritha şi Alani mergând pe hol. Alani vorbea cu un grup de admiratori care se strâseseră în jurul ei. Spre uşurarea sa, ele se opriră pe hol. Eritha se uită în spate, şi îl văzu pe Qui-Gon. O privire de surpriză, apoi de salut, îi apăru pe faţă. Qui-Gon o ignoră. Eritha ezită. Apoi faţa ei se calmă şi deveni lipsită de emoţii când îşi dădu seama că nu voia ca ea să-l recunoască. Toate acestea duraseră doar o clipă. Qui-Gon admira din nou isteţimea Erithei. Fata avea reflexe bune.

Eritha îi făcu un semn discret şi merse pe un hol lateral. Qui-Gon termină conversaţia cu asistentul şi merse relaxat după ea. Coridorul era gol şi ea se asigură că el o urmase înainte să acceseze o uşă. El o urmă înăuntru, într-o mică sală de conferinţă. Spre surprinderea sa, Eritha i se aruncă în braţe.

— Sunt atât de bucuroasă să te văd, spuse ea. Am fost atât de îngrijorată. El o bătu pe umăr şi ea se dădu înapoi. Nu ar trebui să fii aici. Ştii că eşti căutat pentru crimă?

Qui-Gon aprobă din cap.

— Ştii de ce? Nu am întâlnit-o niciodată pe Pleni. Balog a pus asta la cale?

— Nu ştiu, spuse Eritha. E posibil. Ştiu că Alani este încă în legătură cu el. Sunt aici pentru a încerca să obţin informaţii. Cred că am un fir. Dar trebuie să fiu atentă. Nu vreau ca Alani să mă suspecteze, aşa că mă prefac că îi susţin complet candidatura. Şi mai există un zvon în Legislativ despre care ar trebui să ştii. Manex are lista informatorilor secreţi Absoluţi.

— Manex?

Eritha aprobă din cap.

— Am sentimentul că fratele lui Roan este mult mai ambiţios decât pretinde. Vrea să-şi menţină puterea.

— Ar trebui să pot lua legătura cu tine, zise Qui-Gon. Mă deplasez încontinuu.

Eritha îşi muşcă buza.

— Poţi să aştepţi aici câteva minute? S-ar putea să aflu unde se ascunde Balog. Sala asta de conferinţe nu este folosită prea mult. Pot să mă întorc în zece minute.

— Dacă vei fi întârziată...

— Nu voi fi, spuse Eritha încrezătoare şi ieşi în grabă pe uşă.

Qui-Gon oftă. Eritha avea toată nerăbdarea şi optimismul tinereţii. Dacă nu s-ar mai întoarce, nu ar mai avea cum să o contacteze. Ar trebui să se strecoare în reşedinţa Guvernatorului Suprem. Nu mai era nimic de făcut decât să aştepte. Putea să piardă zece sau cincisprezece minute. Qui-Gon se aşeză pe un scaun, trecând în revistă ceea ce se întâmplase în dimineaţa aceea. Lansase zvonul că dorea să cumpere energie şi că ar plăti bine. Sugerase chiar existenţa unei liste. Din când în când, prinsese o scânteie de interes de la vreun Legislator sau vreun asistent, dar nu era sigur dacă era bazată pe cunoaştere sau, pur şi simplu, pe lăcomie pură.

Trecură cinci minute. Qui-Gon se ridică neliniştit şi se duse la fereastră. Se uită la strada aglomerată de dincolo de zidul clădirii legislativului. Oare Balog se mişca liber sau se ascundea în timpul zilei, lăsându-i pe aliaţii săi – precum Alani – să-i pregătească întoarcerea?

Uşa se deschise, dar în locul Erithei, stătea în prag un asistent ce arăta confuz.

— Îmi pare rău – nu aici se reuneşte subcomitetul pentru Legea Dezvoltării Minelor?

— Mă tem că nu, spuse Qui-Gon.

— Oh. Îmi pare rău, din nou.

Tânărul dădu din cap şi se retrase, iar uşa şuieră închizându-se în spatele lui.

O întrerupere inocentă, gândi Qui-Gon. Sau poate că nu. Se gândi cu atenție la aspectul tânărului. Purta tunica albastră de asistent, dar... Ghetele lui. Erau cele pe care le purtau ofițerii de securitate. Făcea o verificare a camerelor. Şi ar fi putut să-l recunoască pe Qui-Gon.

Qui-Gon îşi scoase sabia dintr-o singură mişcare rapidă. Va trebui să o contacteze mai târziu pe Eritha. Tăie o gaură în refeastră şi ieşi pe pervaz. Folosind lansatorul de cablu, coborî pe trotuar în spatele zidului.

— Iată-l!

Aşchii de perete zburară în timp ce focul blasterului lovi în ambele părți ale lui Qui-Gon. Acesta ridică privirea. Doi ofițeri de securitate țînteau blasterele spre el.

— Nu te mişca! strigă unul dintre ei.

Qui-Gon fugi. Devie focurile de blaster în timp ce cobora în zigzag scurta distanță dintre zid şi clădirea legislativului. Apoi sări peste zid. Pietonii se-mprăştiară când ateriză pe stradă. Îl priviră curioşi, dar el îşi potrivi pasul cu al lor şi continuă să meargă. Mări ritmul, pe măsură ce ei îşi pierdeau interesul şi se abătu pe o stradă laterală. Trecu printre blocurile care înconjurau Legislatura, găsind o alee pustie în care să scape de deghizare. Fără îndoială că o descrierea completă a sa era actualizată chiar acum în fiecare datapad ale ofițerilor de securitate.

Se camufla mai bine în mantia sa de călător.

Qui-Gon prinse un autobuz aerian cu repulsorlift şi rămase în el până la capătul liniei. Decise să se întoarcă şi să o găsească pe Eritha la adăpostul întunericului.

Balog fusese întotdeauna cu un pas înaintea lui. De data asta, decise că va fi el primul.

Capitolul 11

Holocaseta lui Tahl ca membră a Absoluților îi prejudiciase mult pe Jedi. Mandatul de arestare a lui Qui-Gon agravase situația. Mace dădea doar de blocaje, ori de câte ori încerca să adune informații. Sprijinul lui Manex nu mai era suficient.

Obi-Wan văzu frustrarea strângând trăsăturile lui Mace. Ştia că Mace era profund îngrijorat de faptul că Qui-Gon nu apăruse pentru a-şi apăra cauza.

Şi el se întreba la ce se gândea Maestrul său. În rarele sale momente de odihnă, se întindea cu Forța, încercând cu disperare să îl conecteze. Uneori credea că îl poate simți pe Qui-Gon, dar nu era o senzație puternică, clară. Era tulbure şi cenuşie. Ştia că efortul său de a ajunge la Maestrul său prin Forță nu funcționa. Nu vor realiza conexiunea. Era prea multă emoție nerezolvată în Qui-Gon, care încerca prea mult să se ascundă.

— Aveți nevoie de odihnă, spuse Mace la sfârşitul unei zile lungi, fără rezultate. Amândoi.

Dar nici Bant şi nici Obi-Wan nu voiau să se retragă în camerele lor. Stăteau în salonul privat al lui Manex. Din moment ce Manex prefera culoarea verde şi dorea să se răsfețe, fiecare pernă şi fiecare zonă de relaxare avea o nuanță diferită a acestei culori. Podelele erau din piatră neagră foarte lustruită. Obi-Wan se simțea aproape amețit stând în centrul tuturor acelor culori strălucitoare, dar Manex insistase să ofere Jedilor camera lui preferată şi ei simțiseră că nu îl puteau refuza.

Manex se întoarse de la Legislativ la doar câteva clipe după ce se întorseseră Jedii. Se repezi în cameră, arătând agitat.

— Qui-Gon a fost văzut la Legislativ. A avut loc o luptă cu blastere.

Obi-Wan simți un strigăt tăcut de protest ridicându-se în el. Nu putea concepe să i se întâmple ceva lui Qui-Gon tocmai acum. Corpul lui se răci instantaneu.

Bant se apropie de el, umărul ei atingându-l pe al lui. Mace se ridică.

— Ce s-a întâmplat?

— A scăpat, desigur.

Obi-Wan răsuflă lung. Qui-Gon era în siguranță. O simți pe Bant relaxându-se cu o fracțiune şi ea îi aruncă lui Obi-Wan o privire de pură uşurare.

Manex îşi şterse fruntea cu o batistă de un auriu pal.

— Ce zi. Trebuie să vă spun că există o mişcare care doreşte să mă recruteze pentru alegeri. Nu este slujba pe care o caut. Dar mă gândesc la asta. Poate că este timpul să mă implic. Obişnuiam să cred că fratele meu este eroul, funcționarul public. Îmi spuneam că treaba mea era doar să câştig bani. Manex împinse batista în buzunar. Poate că am devenit aşa tocmai pentru că fratele meu era atât de nobil. Acum nu mai sunt sigur care este rolul meu. Poate că a venit timpul să renunț la principiul meu de auto-protecție.

— Dar Alani? întrebă Obi-Wan. Ți-ar fi greu să i te opui?

Manex nu ştia de legătura lui Alani cu Absoluții. Continua să-şi mărturisească afecțiunea pentru gemene.

Manex ezită.

— Trebuie să mă gândesc la ce este mai bine pentru Noul Apsolon, spuse el. Şi am realizat un lucru. Nu putem forma un guvern solid – cu mine sau cu un alt lider – dacă nu îi expunem pe Balog şi pe Absoluți. Am un plan.

Obi-Wan încercă să nu pară că avea dubii. Nu-şi putea imagina ce fel de plan ar fi putut concepe Manex.

— Voi acționa ca o momeală, declară el. Voi face cunoscut faptul că lista cu informatori secreți a intrat în posesia mea.

Mace clătină din cap.

— Nu, este prea periculos. Îți dai seama ce s-a întâmplat cu ultimele două ființe care au susținut acest lucru?

— Sunt morți. Da, îmi dau foarte bine seama de asta. Manex îşi strânse mâinile împreună. Încerc să nu mă gândesc la asta. Şi, de fapt, nu-mi poți spune să nu o fac, pentru că am răspândit deja zvonul.

Obi-Wan văzu cum Bant privea fețele celor doi bărbați. De obicei, ea nu vorbea la întâlniri, dar era cel mai atent ascultător pe care îl văzuse vreodată. Putea învăța din liniştea ei, se gândi el brusc.

— Poate că nu este înțelept, spuse Mace, încruntându-se.

— Mie îmi spui, pufni Manex. Cu greu pot spune că sunt un om curajos. Dar sper că, având protecție Jedi, voi fi în regulă. Dacă îl putem face pe Balog să se expună, îl putem prinde. Nu vrei să reabilitezi bunul renume al lui Qui-Gon?

— Desigur. Dar nu este clar dacă este cel mai bun mod de a face asta, spuse Mace.

— Este singura cale, insistă Manex. Ştii bine că este.

Privirea lui Obi-Wan se îndreptă de la Manex la Mace. Bineînțeles că ştia că Mace trebuia să fie de acord să-l protejeze pe Manex. Fusese o mişcare prostească din partea lui Manex, dar nimeni nu ceruse părerea lui Obi-Wan. Acum trebuiau să-l protejeze pe Manex în speranța că va apărea Balog.

Asta voia Manex? Voia să le ocupe timpul Jedilor până când îşi va putea consolida puterea? Poate că era în legătură cu Balog. Obi-Wan îşi aminti că Qui-Gon avea încredere în Manex. Îi arătase cu blândețe că doar pentru că un om se bucura de averea sa, asta nu îl făcea să aibă un caracter rău. Qui-Gon văzuse ceva plăcut în felul fericit a lui Manex de a se bucura de propriile plăceri.

— Bine, te vom proteja, spuse Mace. Dar vom face un plan.

Luminile erau încă aprinse, ca într-o casă de doliu. Manex stătea la o masă din grădina sa, jucându-se nervos cu o cană din *cel mai bun suc de pe Noul Apsolon – pot să le aduc şi Jedilor nişte pahare?* Jedii refuzaseră acum mult timp şi Manex abia mai fusese capabil să mănânce sau să bea.

— Încearcă să arăți relaxat, îi spuse Mace pe un ton scăzut.

— Încerc, spuse Manex între dinți.

Mace stătea în spatele unui paravan de tufişuri. Obi-Wan era câțiva la câțiva metri distanță. Bant se afla pe partea opusă a micii poieni unde Manex pusese pietrele pe iarbă pentru a crea o zonă de relaxare în aer liber. Dacă trebuia să fie o ambuscadă, Mace îşi dorea cât mai mult spațiu manevră. Hotărâse că Manex va mânca afară în seara aceea şi apoi va zăbovi pe măsură ce se lăsa apusul. Manex îşi ciugulise mâncarea şi acum făcea o încercare slabă de a-şi sorbi sucul într-un mod relaxat. Reuşi doar să şi-l verse pe tunică.

Sorii apuseră şi deveni tot mai întunecat. Doar o mică lumină de pe masă mai ilumina zona. Obi-Wan era atent la sunetul de droizi sonde ce se apropiau. Era hotărât să nu-l lase pe Balog să le scape printre degete. Odată ce era în mâinile lor, va face dreptate pentru Tahl. Şi avea să se întoarcă şi Qui-Gon. Obi-Wan nu ar fi admis în fața nimănui, dar s-ar fi simțit mai bine dacă ei l-ar fi prins pe Balog, nu Qui-Gon.

Mace legase sistemul de securitate al casei la comunicatorul său. Acesta trebuie să fi vibrat o alertă, pentru că Mace se întoarse spre Obi-Wan.

— Securitatea a fost încălcată pe peretele estic, spuse el.

— Ce? întrebă Manex.

— Apropie-te de noi ca şi cum ai privi stelele, ordonă Mace în linişte.

Manex îşi împinse scaunul în spate. Se ridică, încă strângând ceaşca, şi simulă că se uita la cer. Obi-Wan ştia că Mace dorea ca Manex să fie aproape de adăpost în caz că se întâmpla ceva. Era un zid jos de piatră în spatele căruia îl putea împinge în doar câteva secunde.

Obi-Wan a simțit o creştere a Forței şi văzu o umbră străbătând gazonul. Ar fi putut fi o pasăre de noapte sau o umbră peste lună. Dar nu era.

El şi Mace săriră împreună înainte. Bant veni din cealaltă parte într-o mişcare de flancare. Obi-Wan îl împinse pe Manex în spatele zidului în timp ce umbra venea mai aproape. Trei săbii de lumină se activară în timp ce Jedii avansară.

— Şi eu mă bucur să vă văd, spuse Qui-Gon, păşind în lumină.

— Maestre! exclamă Obi-Wan.

Qui-Gon se uită la Manex care privea peste zid la cei trei Jedi.

— Văd că este o capcană. Se pare că am căzut eu în ea, nu Balog.

— Qui-Gon, începu Mace cu severitate, ce anume…

Se opri brusc. El şi Qui-Gon priviră spre partea din față locuinței. Mai dură puțin, dar auzi şi Obi-Wan. Bătăi furioase în uşa din față. Câteva secunde mai târziu, Obi-Wan văzu forțele de securitate străbătând holul în timp ce droidul de protocol al lui Manex flutura din brațe în semn de protest.

Mace se grăbi înainte, spunându-i peste umăr lui Qui-Gon:

— Îți sugerăm să găseşti o altă cale de ieşire.

Trăgându-şi robele în jurul lui, Mace intră rapid în casă. Auziră vocea furioasă a unui ofițer de securitate.

— Ştiu că este aici. Avem dovada! El a cumpărat droidul sondă care a ucis-o pe Pleni!

Qui-Gon era ascuns de tufişurile elaborate ale curții. Ezită, ascultându-l pe ofițer.

— Qui-Gon, trebuie să pleci, îl îndemnă Obi-Wan. Voi veni cu tine.

Qui-Gon ezită. Apoi întâlni privirea lui Obi-Wan.

— Nu. Îmi pare rău că ți-am făcut griji, Padawan, spuse el. Trebuie să o fac în felul meu.

— Dar…, începu Obi-Wan.

Înainte să poată termina, îşi simți cuvintele smulse de vânt, chiar înainte să aibă şansa să le formuleze. Qui-Gon devenise din nou o umbră, străbătând iarba moale. Apoi dispăru.

Capitolul 12

Qui-Gon alergă prin întuneric, recunoscător pentru lunile noi care făceau noaptea atât de întunecată. Se deplasă fără zgomot din umbră în umbră. Când puse o mare distanță între el şi reşedința lui Manex, încetini în cele din urmă.

Era obosit, dar voia să fugă din nou. Forțarea trupului era singura dată când mintea lui avea şansa să se golească. Vederea lui Mace fusese dificilă. Înfruntarea cu Obi-Wan fusese chiar mai rea. Ştia că locul lui era printre Jedi. Cu toate astea, nu putea să se oprească să plece singur. Emoțiile sale erau prea mari în momentul acesta, prea crude. Pe lângă ceilalți Jedi se simțea prea expus. Mace ar vedea cât de greu îi era să-şi mențină seninătatea. Ar putea chiar să-i ordone lui Qui-Gon să se întoarcă la Templu. Qui-Gon nu putea permite una ca asta.

Adevărul era că se temea de momentul în care avea să intre înapoi în Templu şi să ştie că paşii lui Tahl nu vor mai răsuna niciodată prin sălile lui. Templul nu l-ar mai întâmpina niciodată în acelaşi mod. Pierderea ar face parte din el la fel de mult cum Templul era un adăpost. Febra de a-l prinde pe Balog se lupta cu frica sa pentru viitor, când această misiune s-ar fi terminat. Ar înfrunta viitorul doar cu durerea drept companion şi va trebui să privească înainte la anii goi. Ce i se va întâmpla atunci?

Un frig adânc îl făcu să tremure. Vântul rece îi usca sudoarea. Văzu o patrulă de securitate în față şi o luă repede pe o stradă lăturalnică. Iar nu va mai dormi în seara asta. Va trebui să fie atent. Fiecare ofițer din oraş îl căuta acum pe Qui-Gon Jinn. Dar aflase ceva. Îl legaseră de crimă datorită droizilor sondă. Nu putea înțelege de ce droizii atacaseră pe cineva în loc să-l urmărească pe Balog, aşa cum fuseseră programați să facă. Se întrebă dacă cei doi droizi care fugiseră din luptă când îl atacaseră, nu fuseseră de fapt proprii lui droizi. Fusese ciudat că plecaseră atât de brusc. Însemna asta că tot droizii lui îl atacaseră şi pe Oleg? Cineva îi reprogramase.

Avea nevoie de răspunsuri şi de data asta ştia unde să le găsească. Avea să-l viziteze pe cel care se ocupa de piața neagră, pe Mota, care îi vânduse droizii. Dacă fuseseră reprogramați, Mota era, fără îndoială, veriga către cel care îi reprogramase. Şi dacă persoana aceea era Balog, ar putea avea o modalitate de a-l găsi.

Qui-Gon se întoarse şi privi strada. Ofițerii de securitate plecaseră. Traversă drumul spre parc. Acolo erau mai multe locuri unde să se ascundă în caz că ar fi fost văzut. Şi, mergând de-a lungul parcului, ar ajunge mai aproape de Sectorul Muncitorilor. Qui-Gon simți brusc că se afla cineva în spatele lui, potrivindu-şi paşii şi încercând să-i egaleze viteza. Qui-Gon se topi printre copaci. Făcu un ocol şi veni în spatele urmăritorului său. Văzu o sclipire de păr auriu în întuneric. Era Eritha. Înaintă cu paşi mari şi o apucă de braț. Ea icni, apoi văzu că era el. Respira greu, de parcă tocmai ar fi alergat.

— Te urmăresc de când ai plecat de la Manex, spuse ea. Sau cel puțin am încercat. Te-am pierdut şi m-am tot învârtit pe aici. În sfârşit, am crezut că te-am văzut intrând în parc.

— De ce mă urmăreşti?

Ea se aplecă, încercând să-şi recapete răsuflarea. Părul împletit i se desfăcuse, iar fața îi era roşie.

— Are Manex lista?

— Nu. De aceea mă urmăreşti?

Eritha clătină din cap.

— Te urmăresc pentru că nu am putut aştepta până când o să mă contactezi. Am ghicit că vei merge la Manex în seara asta. Am informațiile de care ai nevoie. Am auzit-o pe Alani. Ştiu unde este Balog. Te pot duce acolo.

Capitolul 13

Jedii încă îl supravegheau pe Manex, care acum se retrăsese în camera de recepție pentru a se odihni. Mace acoperea partea din față a reşedinței în timp ce Bant stătea afară, în spate. Obi-Wan era poziționat în spatele scării curbate. De aici putea vedea uşa camerei de recepție. Avea sentimentul că avea să fie o noapte lungă.

Foloseşte-ți timpul. Vei descoperi într-o zi că ai prea puțin timp.

Cuvintele lui Qui-Gon îi apărură în minte. Obi-Wan încă revedea, iar şi iar, ceea ce ar fi trebuit să facă atunci când îşi văzuse Maestrul. Aura tulbure pe care o simțise în jurul lui Qui-Gon îl îngrijorase profund. Simți confuzie şi agonie, şi asta era ceea ce împiedicase cu adevărat conexiunea. Fusese zguduit. Poate că asta îl împiedicase să acționeze mai repede. Ar fi trebuit să-l urmeze pe Qui-Gon, să meargă cu el, indiferent ce ar fi avut de spus?

Foloseşte-ți timpul...

Obi-Wan nu credea că poate face asta. Gândurile îi erau prea confuze.

Acesta este momentul în care avea cea mai mare nevoie de disciplină. Pentru asta se instruise.

Bine atunci. Va opri vocea lui Qui-Gon din cap şi îl va asculta. Deşi era obosit, deşi simțea că revăzuse evenimentele din ultimele zile de prea multe ori pentru a le mai număra, Obi-Wan îşi concentră mintea şi începu din nou. Revăzu fiecare eveniment care se întâmplase de când el şi Qui-Gon puseseră piciorul pe Noul Apsolon. Întoarse lucrurile pe toate fețele în mintea sa, căutând neconcordanțele. Se gândi la fiecare întrebare fără răspuns şi la fiecare răspuns posibil.

Irini jurase că nu ea a tras asupra lor în prima zi. Nu descoperiseră niciodată cine fusese. Balog? Încă nu erau o amenințare pentru el, nu-i aşa? Era doar o coincidență faptul că securitatea apăruse la Mota în timp ce cumpărau droizii sondă? Acum părea probabil că Alani le spusese despre Mota pentru a-i prinde. Ea ar fi putut fi cea care alertase securitatea că Jedii cumpărau bunuri ilegale.

Droizii trebuie să fi fost reprogramați pentru a o ataca pe Pleni.

Obi-Wan respinse aceste gânduri. Nu credea că l-ar aduce mai aproape de Balog. Dacă răspunsurile ar fi clare, alta ar fi fost situația. Dacă ar fi putut obține un avantaj solid. Dacă Eritha ar fi venit cu informațiile despre Balog. Era alături de sora ei de mai mult de două zile. Cu siguranță, trebuie să fi aflat ceva.

Ar fi prea dificil pentru Eritha să-şi trădeze sora? Dar Obi-Wan ştia că făcuse deja un pas în sensul acesta şi nu mai putea da înapoi. Când aflase că sora ei se afla în spatele răpirii lui Tahl, plecase în căutarea lui Obi-Wan şi Qui-Gon. Riscase mult pentru a face asta. Şi-ar fi putut pierde cu uşurință viața în peşteră. Obi-Wan îşi aminti cât se temuse Eritha că se vor declanşa explozivii şi peştera se va prăbuşi. Admirase felul în care fusese capabilă să fie atât de curajoasă, în ciuda fricii. Încă îşi amintea de țipătul ei: *M-au uitat! Au plecat fără mine!*

Obi-Wan se concentră pentru o clipă. Era ceva în felul în care vorbise Eritha care acum îl deranja. Ce anume era? Emoția ei fusese puțin altfel față de ceea ce era de aşteptat. *Uimire*. Fusese uimită. Şi trădată. *M-au uitat!* De parcă nu ar fi trebuit să se întâmple asta, ca şi cum era cumva privilegiată, chiar şi ca prizonieră.

Dacă fusese cu adevărat prizonieră... Şi de ce venise spre fundul peşterii? Da, fumul fusese dens în partea din fața a peşterii. Dar n-ar fi trebuit să încerce să iasă? Obi-Wan îşi dădu seama că ea se îndreptase spre ieşirea din spatele peşterii. Dar de unde ştia de ea? Nu o găsiseră înainte de momentul capturării Erithei. Ea nu ar fi trebuit să ştie cât de adâncă era peştera.

Ia-o încet, se avertiză Obi-Wan. Ar putea exista şi altele explicații pentru ceea ce se întâmplase. Eritha fusese panicată. În momentul acela reacționa, nu gândea.

Dar, odată ce suspiciunea intrase în mintea sa, Obi-Wan reveni la comportamentul Eritha din timpul cât fuseseră împreună. Se concentră, aducând amintirile înapoi, clipă după clipă, la fel de proaspete de parcă s-ar fi întâmplat în dimineața aceea.

Eritha păruse sinceră atunci când îi ajunsese din urmă. La scurt timp după aceea, fuseseră atacați de Muncitorii Pietrei. Obi-Wan era sigur că Eritha fusese cu adevărat surprinsă de atac şi chiar îi fusese frică. Când Qui-Gon o avertizase să rămână în spatele lor, fusese imediat de acord. Atunci de ce se expusese brusc atunci când apăruse droidul lor sondă? Îi forțase să o protejeze. Ca urmare, Obi-Wan suferise o vătămare la picior, iar droidul lor fusese distrus. Ar fi putut fi o încercare disperată de a le distruge singura metodă de urmărire a lui Balog?

Şi cum rămâne cu atacul asupra aşezării Muncitorilor Pietrei? Qui-Gon îi spusese că se întâlnise cu Eritha înaintea zorilor. Ea plănuise să realimenteze speederele. Sau cel puțin aşa spusese ea. Dar dacă plănuise de fapt să plece? Dacă ea şi Alani complotau împotriva Jedilor, îşi făcuseră treaba. Qui-Gon şi Obi-Wan rămăseseră fără droidul sondă. Nu aveau cum să-l mai urmărească pe Balog. Eritha nu ştia că Obi-Wan se simțea mai bine şi că era capabil să călătorească. Cel mai probabil presupusese că Qui-Gon va rămâne în aşezare.

Poate că pleca pentru că ştia de atacul care avea să urmeze. Ar putea fi posibil? se întrebă Obi-Wan. Ar fi putut Eritha să-i inducă în eroare, să creadă că ea era sora cea bună? Doreau oare ambele surori să preia toată puterea?

Mai era un ultim lucru. Când Obi-Wan şi Eritha reveniseră în Noul Apsolon, Eritha fusese furioasă că Manex intervenise şi îşi oferise propria echipă medicală pentru îngrijirea lui Tahl. Obi-Wan văzuse asta în ochii ei. Crezuse că era pentru că nici ea nu avea neîncredere în Manex, ca şi el, şi era îngrijorată pentru recuperarea lui Tahl. Dar dacă altul fusese adevărul? Dacă n-ar fi vrut ca Tahl să se recupereze?

Dacă suspectase persoana greşită? Ce se întâmpla dacă Manex era bun, iar Eritha era rea? Nu dorise niciodată mai mult să fie alături de Qui-Gon.

Când Manex le spusese despre decizia sa de a candida la funcție, Obi-Wan îi vorbise despre Alani. De ce ezitase Manex? Exista vreun motiv pentru care candida împotriva fiicei lui Ewane? Obi-Wan îşi frecă ochii. Lipsa somnului şi a odihnei începuse să se cunoască. Gândurile i se învârteau în cap.

Nu mai ştia dacă construia un caz împotriva Erithei fără dovezi sau dacă merita să urmărească această pistă. De ce ar solicita gemenele ajutorul lui Tahl, dacă planificaseră o preluare a puterii în tot acest timp? Nu avea sens.

Obi-Wan ştia că mintea sa nu se va odihni până nu va afla câteva răspunsuri. Se duse la uşa camerei lui Manex şi apăsă pe indicatorul luminos care îl alerta pe Manex că avea un vizitator. Uşa se deschise cu un şuierat câteva secunde mai târziu.

— A venit Balog? şopti Manex din întuneric.

— Nu. Trebuie să vă pun câteva întrebări, spuse Obi-Wan, păşind în interior.

Manex porni o lumină slabă de lângă canapeaua de dormit. Îşi trecu picioarele peste marginea canapelei şi îşi frecă ochii.

— Îți stau la dispozitie.

— De ce ai insistat asupra propriei tale echipe medicale pentru Tahl? întrebă Obi-Wan răspicat. Cu siguranță, echipa Guvernatorului Suprem este la fel bună.

— Dar a mea este mai bună, spuse Manex. Nu-ți aminteşti că eu am tot ce este mai bun pe planetă?

Încercase să o spună în glumă, dar sunase aiurea.

— Există vreun motiv pentru care nu ai încredere în Alani şi Eritha? întrebă Obi-Wan. Dacă da, trebuie să-mi spui adevărul. Dacă ai vreo suspiciune, trebuie să mi-o spui.

Manex îşi întoarse privirea pentru o clipă, gândindu-se.

— Nu am nicio dovadă reală, spuse el încet. Nu mi s-a părut corect să vorbesc până nu am ceva dovezi. Fetele alea au trecut prin atât de multe. Mai întâi moartea tatălui lor, apoi a protectorului lor. La început am crezut că sunt nebun să am o

bănuială împotriva lor.

— De ce anume le bănuiți? întrebă Obi-Wan.

— Că lucrează cu Absoluții, spuse Manex. Este o acuzație teribilă pentru fiicele unui erou Muncitor. Dar de aceea candidez pentru funcția de Guvernator Suprem împotriva lui Alani. Nu mai vreau să văd că guvernul ajunge din nou în mâinile corupților.

— Ce te face să le suspectezi? Şi eşti sigur că este vorba de amândouă?

— Alani nu face nicio mişcare fără Eritha, spuse Manex. Şi Eritha nu face nicio mişcare fără Alani. După cum am spus, nu am dovezi. Doar câteva cuvinte pe care le-am auzit. Momente în care nu s-au păzit. Felul în care comunică între ele. Am simțit o falsitate în comportamentul lor îndurerat pentru Roan. Şi astăzi, când am auzit că Qui-Gon a fost în Legislatura Unită, am mai aflat un lucru – fusese cu Eritha chiar înainte ca echipa de securitate să fie trimisă după el.

— Crezi că ea l-a predat?

— Nu ştiu, spuse Manex, întinzând mâinile. Îmi pare rău nu am mai multe dovezi. Vezi de ce nu am vrut să spun nimic. Nu ştiu nimic sigur. Totul este instinct.

— Eu cred în instincte, spuse Obi-Wan şi se îndreptă spre uşă.

Folosi ieşirea din spate a locuinței. Nu voia să dea peste Mace. Bant ieşi din umbră în timp ce el traversa grăbit gazonul.

— Obi-Wan, unde te duci?

— Spune-i lui Mace că trebuie să vorbesc cu Eritha, spuse Obi-Wan.

— Dar nu poate să aştepte? întrebă Bant, încruntându-se.

— Nu. Nimic nu mai poate aştepta. O să explic totul mai târziu. Spune-i lui Mace că am plecat.

Obi-Wan nu credea că Balog va ataca în seara asta şi ştia că Mace şi Bant se vor descurca dacă avea să se întâmple totuşi. Era mult mai îngrijorat pentru Qui-Gon. Qui-Gon încă avea încredere în Eritha.

Reşedința Guvernatorului Suprem era aproape. Obi-Wan merse în jurul clădirii, până ajunse în spate. Dacă îşi amintea corect, camera Erithei era în spate. Ea nu avea niciun motiv să creadă că Obi-Wan o suspecta. Avea să i se alăture afară şi apoi putea să o întrebe. Dacă va avea cel mai mic sentiment că îndoielile lui despre ea erau corecte, îi va cere lui Mace să-l lase să-l găsească pe Qui-Gon.

Când ajunse în zona din spate, văzu că cineva mergea de-a lungul gazonului întunecat. La început nu ştiu care dintre gemene era. Dar, în timp ce ea se apropia, ştiu cu siguranță că era Alani. Cele două fetele erau aproape identice. Poate că îi puteau păcăli pe alții. Dar nu erau în stare să-l păcălească şi pe el.

— Bună seara, Alani, spuse el.

— Văd că nici tu nu poți dormi, spuse Alani. Mâine este o zi mare. Numele meu va fi prezentat oamenilor pentru votare. Voi duce la îndeplinire moştenirea tatălui meu.

Obi-Wan decise pe loc să fie îndrăzneț. Nu ar ajunge nicăieri dacă s-ar juca cu Alani.

— Moştenirea tatălui tău? întrebă el. Dar Ewane nu a fost niciodată mână în mână cu Absoluții. Ei l-au întemnițat şi l-au torturat. Cred că i-ai schimbat moştenirea.

Alani păru profund şocată, doar pentru o clipă. Apoi râse forțat.

— Glumeşti.

— Nu. Spun adevărul. Obi-Wan mai făcu un pas spre ea. Cred că nu ai nimic din ceea ce a fost tatăl tău.

Alani făcu un pas involuntar înapoi. Apoi îşi adună curajul şi îşi ridică bărbia.

— Nu contează ce crezi tu. Eritha mi-a spus că nu mai avem de ce să ne temem de Jedi. Prietenul tău urmăreşte năluci. În curând veți fi prea ocupați să încercați să-l scoateți din temniță. Şi eu voi conduce Noul Apsolon.

— Eşti atât de sigură de tine? întrebă Obi-Wan. Eşti atât de sigură nu vei fi dată în vileag?

— Nu mai este posibil aşa ceva, spuse Alani. Jedii nu au nicio dovadă. Oamenii de pe Noul Apsolon mă iubesc. Eritha avea dreptate.

— Deci Eritha este aliata ta.

— Este sora mea şi protectora mea. Face parte din mine, spuse Alani. Mi-a spus că este mai deşteptă decât Jedii şi a avut dreptate. Mi-a spus să nu-mi fac griji. Pot conduce Noul Apsolon, cu ea lângă mine. Erithei nu-i place lumina reflectoarelor, dar vrea puterea. Mie îmi place când oamenii sunt în jurul meu şi vor să vorbească cu mine. Aşa că voi guverna, iar ea îmi va spune ce să fac, aşa cum a făcut-o mereu. Mi-a spus că va avea grijă de Qui-Gon şi exact asta face. Era atât de simplu încât şi un copil ar fi putut să o facă. Şi noi nu mai suntem copii. Nu am avut niciodată copilărie. Mama noastră a murit. Tatăl nostru a fost închis. Apoi a devenit conducător şi nu l-am văzut niciodată. Aşa că vom lua singurul lucru pe care ni l-a lăsat, bunul său renume, şi îl vom folosi pentru a face ceva pentru noi înşine. Asta spune Eritha.

Trebuia s-o facă să vorbească. Văzu că Alani nu era la fel de isteață precum Eritha.

— Dar Tahl? întrebă el, ignorând valul de furie care îl zgudui când îi pomeni numele. Mânia avea să curgă prin el şi să treacă. A fost bună cu voi şi ați trădat-o.

— A fost utilă, spuse Alani, îmbujorându-se o clipă. Nu am crezut că va muri. Dar Eritha spune că ne va fi utilă din nou. Din cauza lui Tahl, Qui-Gon va avea încredere în Eritha fără să gândească. Va merge oriunde o să vrea ea, chiar şi la sediul Securității Mondiale. Atât de deşteaptă este sora mea. I-a plantat un dispozitiv de urmărire lui Qui-Gon astăzi, la Legislativ. Ştim întotdeauna unde este. Ea îl va conduce chiar la sediul securității, iar el o va urma! Dacă scapă, nu contează. O să-l găsească oricum. Nu este un plan inteligent?

Era tot ce avea nevoie. Fără vreun cuvânt, Obi-Wan se întoarse şi fugi.

— Ai întârziat prea mult, Obi-Wan! strigă Alani după el. La fel cum ai întârziat prea mult pentru Tahl!

Capitolul 14

Obi-Wan fugi pe bulevardul larg, îndreptându-se spre clădirile guvernamentale. Spera din tot sufletul că nu va întârzia prea mult. Sediul Securității Mondiale se profilă în față, într-o clădire gri. Văzu două siluete care se grăbeau spre ea. Pe o parte a clădirii era un țarc mare în care erau ținute speederele şi swoopurile. Pe cealaltă parte era zidul înalt din piatră care separa țarcul de drum.

— Qui-Gon! strigă el.

Qui-Gon se întoarse şi îl văzu. Eritha îi atinse brațul, îndemnându-l, în mod evident, să-l ignore pe Obi-Wan şi să intre în clădire. Obi-Wan țâşni într-o explozie de viteză şi se întinse spre Forță. Sări înainte. Când ajunse în culmea saltului, uşile sediului securității se deschiseră brusc. Ofițerii şi droizii de atac se revărsară pe scări. Forța trebuie să-l fi avertizat pe Qui-Gon, căci sabia de lumină era activată şi o avea în mână înainte ca Obi-Wan să atingă pământul lângă el. Cu o mână, Qui-Gon o împinse pe Eritha în afara pericolului şi sări în fața ei ca să o acopere.

Obi-Wan era deja suficient de aproape pentru a vorbi cu Qui-Gon.

— Nu îi vor face niciun rău ei. Te-a trădat, spuse el, luând poziție lângă Qui-Gon.

Qui-Gon nu reacționă. Îşi ținu ochii pe ofițerii şi droizii care se aşezau în formație în fața lor.

— Trebuie să eliminăm droizii, spuse Qui-Gon. Nu face rău niciunui ofițer. Sunt căutat. Ei îşi fac doar treaba. De îndată ce doborâm ultimul droid de atac, plecăm. Ce spui dacă am trece la atac?

Qui-Gon şi Obi-Wan săriră împreună într-o singură mişcare. Droizii începură să deschidă focul cu blasterele. Ofițerii de securitate rămaseră în spatele scuturilor de duraplast, aşteptând ca droizii să-şi facă treaba.

Săbiile de lumină ale Jedilor se mişcară în tandem, blocând focurile de blaster şi trimițându-le înapoi în direcția droizilor. Ofițerii de securitate se adăpostiră în spatele scuturilor când focurile de blaster reveniră în mod surprinzător înapoi. Droizii se răspândiră într-o manevră de flancare. Obi-Wan şi Qui-Gon se despărțiră. Obi-Wan o luă la stânga, Qui-Gon la dreapta. Unul câte unul, îşi făcură drum printre droizi. Inițial, ofițerii se menținură în spatele scuturilor. Dar, pe măsură ce lupta scădea şi focurile de blaster se stinseră, deveniră mai îndrăzneți. Unii dintre ei îşi scoaseră blasterele şi deschiseră focul.

— Acum, Padawan! strigă Qui-Gon, respingându-le salvele.

Cei doi Jedi săriră peste o linie de vehicule de securitate. Focurile de blaster loviră vehiculele o fracțiune de secundă mai târziu. Cu un alt salt mare, Obi-Wan şi Qui-Gon aterizară de cealaltă parte a zidului țarcului. Obi-Wan avu suficient timp să vadă privirea schimonosită de furie a Erithei când ei ajunseră în siguranță. Asta îi spuse tot ceea ce trebuia să ştie. Dispărură împreună în întunericul parcului. Obi-Wan auzi sunetul îndepărtat al unui vehicul de cercetare care pornea repulsoarele.

— Maestre, Eritha ți-a plantat cumva un dispozitiv de urmărire, spuse Obi-Wan. Astăzi, la Legislativ.

— Când m-a îmbrățişat, spuse Qui-Gon.

În timp ce alerga, îşi pipăi cu atenție hainele şi pielea. Găsi dispozitivul pe spatele centurii sale utilitare. Îl aruncă în întuneric, apoi plecară în direcția opusă.

Luminile puternice ale vehiculului cercetaş măturară parcul, dar se întoarseră spre dispozitivul de urmărire. Acum îi auzeau pe ofițerii de securitate răzbătând printre copaci. Atacatorii aveau să urmeze dispozitivul de urmărire pentru o vreme.

Jedii se menținură la adăpostul copacilor cu frunze uriaşe care le ofereau un grad ridicat de protecție. Copacii erau plantați atât de aproape împreună, încât şi

swoopurile aveau dificultăți în a manevra printre ei. Qui-Gon îi conduse de-a lungul unei cărări în zigzag prin parc, ascunzându-se atunci când văzură lumini deasupra lor şi apoi mergând mai departe.

Părea să cunoască bine parcul, remarcă Obi-Wan.

Curând ajunseră aproape în celălalt capăt al parcului. Săriră peste zid şi se grăbiră pe străzile întunecate. După câteva blocuri, Obi-Wan recunoscu unde se afla.

Qui-Gon venise în Sectorul Muncitorilor. Se opriră să-şi recapete răsuflarea la umbra unei străduțe dintre două clădiri înalte.

— Mulțumesc, Padawan, spuse Qui-Gon. Nu credeam că o să am nevoie de ajutor. Evident, aveam. De unde ai ştiut că Eritha mă va trăda?

— Instinctul, spuse Obi-Wan. Alani mi-a confirmat totul. Nu se tem de nimic, cu atât mai puțin de Jedi. Alani a spus că nu se mai tem de expunere.

— Asta trebuie să însemne că sunt în posesia listei, meditä Qui-Gon. Deci, putem înceta să o mai căutăm.

— Alani a dat impresia că nu Balog este ucigaşul lui Oleg şi Pleni, spuse Obi-Wan. Mi-a spus că urmăreai năluci.

— Dar l-am văzut chiar înainte ca Oleg să fie ucis, spuse Qui-Gon.

— Poate că nu venise după Oleg. Poate că venise după tine, evidenție Obi-Wan.

— Asta este posibil, spuse Qui-Gon încet.

— Acum unde mergem? întrebă Obi-Wan.

Spera că Maestrul său îi va permite să rămână lângă el. Hotărâse deja că dacă Qui-Gon îi spunea că trebuie să se întoarcă la Mace, nu o va face.

— La Mota, spuse Qui-Gon. El deține cheia.

Qui-Gon activă indicatorul laser pentru a-i indica lui Mota că avea vizitatori afară. Păru să treacă mult timp până când se deschise uşa. Mota stătea în prag.

— Este închis, spuse el. Chiar şi eu am nevoie de odihnă. Reveniți mâine.

Întinzând o mână, Qui-Gon folosi Forța pentru a păstra uşa deschisă. Mota se uită fix la uşă, apoi la Qui-Gon. În cele din urmă, ridică din umeri.

— Pe de altă parte, de ce ar trebui să renunț la afaceri? întrebă el.

Se întoarse şi dispăru în depozit. Jedii îl urmară. Ştiau drumul în jos pe rampă spre nivelurile inferioare în care Mota îşi păstra stocul de articole de pe piața neagră.

Mota îi aştepta. În loc de costumul de Muncitor pe care îl purtase când făcuseră afaceri, acum era îmbrăcat într-o tunică de dormit, cu picioarele albe înfipte într-o pereche de papuci.

— Ce vreți de data asta? Un alt droid sondă? Ați pierdut încă unul? Aveți cel mai prost noroc dintre toți cei pe care i-am cunoscut vreodată.

— Vrem informații, spuse Qui-Gon.

Mota îl privi.

— Şi informațiile au un preț.

Obi-Wan văzu frustrarea Maestrului său fierbând. Niciodată nu îl mai văzuse pe Qui-Gon atât de furios.

— Prețul va fi că nu voi despica fiecare articol din depozitul ăsta, spuse Qui-Gon, făcând un pas spre Mota.

Bărbatul păru brusc fragil în costumația sa de noapte pe lângă mărimea şi rezistența lui Qui-Gon.

— H-haide, relaxează-te, suntem cu toții prieteni aici, se bâlbâi el.

— Eu nu sunt prietenul tău şi nu sunt aici ca să mă relaxez! tună Qui-Gon. Sunt aici pentru a afla de ce mi-au fost reprogramați droizii. Şi tu ai răspunsul.

Mota se retrase până când puse o masă între el şi Qui-Gon.

— Nu sunt sigur la ce te referi, spuse el.

Obi-Wan vorbi repede, dorind să-i dea lui Qui-Gon timp să-şi controleze furia. Asta, dacă va putea să şi-o controleze. Îngrijorarea lui Obi-Wan crescu. Acesta era un Qui-Gon pe care nu-l mai văzuse niciodată. Simțul urgenței al lui Qui-Gon fusese întotdeauna controlat. Dacă apărea mânia, atunci apărea în sclipiri fulgerătoare care lăsau în urmă doar o linişte senină.

— Ştim că droizii sondă au fost reprogramați, Mota, spuse Obi-Wan pe un ton mai calm. Nu s-au dus deloc după Balog. În schimb, au atacat alte două ființe. Întrebarea este, tu ai făcut-o?

Mota înghiți.

— Nu am fost eu, spuse el repede. Nu ştiu cine a fost. Cineva mi-a spart dosarele. Am un sistem de avertizare încorporat, aşa că am ştiut data următoare când le-am accesat.

— Când? întrebă Qui-Gon.

— La câteva ore după ce ai plecat, spuse Mota. Nu ştiu cum. Sau cine. Nu mai poți avea încredere în nimeni în aceste zile.

— De unde au ştiut forțele de securitate că Qui-Gon cumpărase droizii aceia? întrebă Obi-Wan.

— M-au întrebat, spuse Mota cu o voce mică. Toți droizii mei sunt codificați. Au urmărit droizii până aici. Le-am spus că îi cumpărase Jedi Qui-Gon. A trebuit să le spun adevărul. Doar nu voiai să ajung în închisoare, nu?

Mota încercă să zâmbească. Qui-Gon îi aruncă o privire dură. Mota se dădu înapoi şi mai mult.

— Ah, cred că ar fi trebuit să le menționez ofițerilor că bănuiam că droizii fuseseră reprogramati. Dar când vorbeşti cu ofițerii de securitatea, este mai bine să nu răspunzi la întrebările pe care nu ți le-au pus. Ar fi putut să treacă prin toate fişierele mele. Nu aş mai fi fost în stare să-mi protejez clienții. Şi aş fi ieşit din afaceri. Nimeni nu vrea asta. S-ar putea să aibă nevoie de un alt droid sondă, de exemplu...

— Avem nevoie de acces la computerele tale, spuse brusc Obi-Wan. Chiar acum.

— Desigur, fă ce vrei. Mota arătă în grabă spre ecranul de date. Doar să nu ştergi niciun profil, da.

Qui-Gon începu imediat să tasteze şi să acceseze fişierele de date.

— Ai încercat să urmăreşti intruziunea?

— Nu, recunoscu Mota. Nu sunt atât de bun. Ştiu doar cum să urmăresc inventarul şi banii.

Qui-Gon continuă să treacă prin dosarele lui Mota cu o viteză uimitoare. Obi-Wan ştia că nu rata nimic. Putea vedea nivelul de concentrare de pe chipul Maestrului său. Qui-Gon mai lovi câteva taste, activând un mod de căutare pe care Obi-Wan nu îl recunoscu. În câteva secunde, primi un răspuns.

— Recunoşti acest cod? întrebă el, arătând spre ecranul de date.

Mota se aplecă mai aproape.

— Este adresa de date a Muncitorilor, spuse el. Este deja în fişierele mele.

— Cine o foloseşte? întrebă Qui-Gon.

Fața lui Mota era albastră de la ecranul de date.

— Irini şi Lenz, spuse el.

Capitolul 15

Obi-Wan se năpusti după Qui-Gon. Maestrul său se mişcase atât de repede încât nu avusese timp să-şi adune gândurile sau să decidă asupra vreunei direcţii. Se aşteptase să se îndrepte spre rampa care dădea spre stradă, dar Qui-Gon fugi spre nivelul inferior. Avea nevoie de transportor rapid.

— Deschide uşile alea! strigă Qui-Gon către Mota în timp ce alerga.

Neliniştea răzbătu în fiecare bătaie a inimii în care Obi-Wan îl privea pe Qui-Gon. Nu-şi văzuse niciodată Maestrul aşa. Qui-Gon abia părea să mai observe împrejurimile sau prezenţa lui Obi-Wan. Toată voinţa lui era îndreptată către scopul său. Iar pe Obi-Wan îl îngrijora acest obiectiv. Era vorba despre dreptate... sau despre răzbunare?

Când ajunseră la nivelul inferior, uşa de la capătul depozitului lung era deschisă. Qui-Gon sări într-un speeder. Obi-Wan abia avu timp să se strecoare pe scaunul pasagerului atunci când Qui-Gon ambală motoarele şi ţâşni prin tunel.

Motoarele erau forţate aproape la maxim, mult prea repede pentru a manevra prin tunel. Obi-Wan putu vedea că uşile de la capătul tunelului încă nu avuseseră şansa să se deschidă. Totuşi, Qui-Gon nu reduse viteza speederului.

Obi-Wan întoarse capul pentru a-l privi. Qui-Gon nu îşi forţa doar norocul. Era, pur şi simplu nesăbuit.

— Maestre!

Faţa lui Qui-Gon părea cioplită din piatra cenuşie a Noului Apsolon. Buzele lui erau o linie subţire. Mâinile îi rămăseseră ferme pe controale. Părea să nu-l audă pe Obi-Wan. În faţă apăruse o urmă de lumină cenuşie, care se mărea tot mai mult. Uşile se deschideau, dar prea încet pentru ca Obi-Wan să fie uşurat.

— Ţine-te bine! îl avertiză Qui-Gon.

Obi-Wan abia avu timp să se apuce de bara de suport în timp ce Qui-Gon răsturna speederul în lateral. Fără să reducă viteza, ţâşni prin deschizătură, ratând-o la centimetri. Zburară în noaptea întunecată.

Obi-Wan se lipi înapoi în scaun, încercând să-şi calmeze respiraţia precipitată. Qui-Gon părea gata să-şi piardă controlul. Obi-Wan nu părea să poată face sau spune nimic care să-l oprească sau să-l facă să încetinească. Încercă să-şi înăbuşe propria panică. Trebuia să aibă încredere în Maestrul său. Dar, pentru prima dată în lungul lor parteneriat, nu credea că va putea. Această realizare îl făcu să simtă cum îl prinde frica de gât. Qui-Gon pilota vehiculul în mod expert pe străzile pustii. Parcă în faţa ascunzătorii lui Lenz şi zbură pe scări. Bătu în uşa lui Lenz. Auziră scârţâitul unei scânduri.

— Nu încerca să fugi, îl avertiză Qui-Gon. Te vom găsi.

Uşa se deschise. Lenz îi privi cu teamă. Arăta mult mai fragil decât de obicei, cu pielea palidă şi strălucitoare.

— E miezul nopţii.

Qui-Gon trânti uşa de perete şi păşi înăuntru.

— Trebuie să vorbesc cu tine şi cu Irini. Dacă nu este aici, contacteaz-o.

— Este aici. Dar nu o poţi vedea, spuse Lenz încet. Este bolnavă.

Qui-Gon îl ignoră şi deschise o uşă închisă. Se opri imediat.

Obi-Wan veni în spatele lui. Irini zăcea pe o canapea, acoperită cu o pătură. Tremura şi faţa îi strălucea de sudoare.

— Ce este? Ce se întâmplat? întrebă Obi-Wan.

Lenz trecu pe lângă el pentru a îngenunchea alături de Irini.

— Un atac cu blastere. Nu vrea să-i aduc un medic.

Obi-Wan se grăbi înainte.

— Are nevoie de bacta.

— Ştiu, spuse Lenz.

— Cine a făcut asta? întrebă Qui-Gon.

— Balog, spuse Irini dinţii strânşi. Acum are lista.

— Deci ai avut lista în tot timpul ăsta? întrebă Qui-Gon.

— Nu. Am furat-o de la Pleni.

Obi-Wan îi aruncă o privire lui Qui-Gon. Asta însemna că Irini reprogramase droizii pentru a o ataca pe Pleni? Ea era criminalul?

Ea văzu privirea schimbată de cei doi.

— Trebuia să iau... lista aia, spuse ea, cu o durere evidentă. Nu am vrut să moară nimeni. Dar nici nu puteam lăsa să-mi stea cineva în cale.

— Şi ai vrut ca eu să fiu învinovăţit pentru asta? întrebă Qui-Gon.

Ea clătină din cap.

— Am fost surprinsă când am auzit. Dar cu greu aş fi putut mărturisi pentru a te salva pe tine.

Qui-Gon se aplecă şi examină rapid rănile lui Irini. Mânia părea să-i fi dispărut la vederea suferinţei ei. Ea avea în mod clar nevoie de ajutor.

— Rănile nu te vor ucide dacă vezi un medic. Dar văd deja semne de infecţie.

— Asta i-am spus şi eu, spuse Lenz. Dădu pe spate părul umed de pe fruntea lui Irini. Tot refuză.

— Ţi-ai trimis droizii sondă şi după Oleg? întrebă Obi-Wan.

Irini aprobă din cap.

— Îl urmăream. I-am spus lui Qui-Gon că voiam să-l protejez pe Oleg, dar fusese o minciună. Ne-a trădat. Aveam nevoie de listă. Dacă ar fi renunţat la ea... Dacă Pleni mi-ar fi dat-o... nimic din toate astea nu s-ar fi întâmplat.

— De ce? întrebă Obi-Wan. Ai spus că ai renunţat la violenţă.

Irini îşi lipi buzele şi nu răspunse.

— A făcut-o pentru mine, spuse Lenz.

— Lenz..., începu Irini pe un ton de avertizare.

— S-a ajuns prea departe, Irini. Vocea lui Lenz era tandră. M-ai protejat prea mult. Crezi că voi sta şi te voi privi cum mori pentru mine? Se întoarse spre Jedi. Numele meu este pe lista aia.

— Ai fost informator? întrebă Qui-Gon.

— A fost torturat, spuse Irini. Scoase un mic icnet şi închise ochii de durere. Ce i-au făcut... Nimeni nu ar trebui să îndure una ca asta.

— Asta nu este o scuză, spuse Lenz cu fermitate. I-am mărturisit lui Irini, iar ea m-a iertat. Alţii nu ar fi făcut-o. Le-am dat informaţii Absoluţilor...

Irini se străduia să se ridice, dar durerea o făcu să se întindă din nou.

— Nu le spune, Lenz, îl imploră ea. Este secretul nostru. Poate rămâne secretul nostru. Cariera ta este prea importantă. Eşti un mare lider...

— Nu, spuse Lenz cu tristeţe. Nu mai sunt, asta dacă aş fi fost vreodată. Muncitorii vor continua fără mine. Se întoarse spre Jedi. Asta s-a întâmplat cu cinci ani în urmă. Absoluţii au asaltat un loc de întâlnire. Doi Muncitori au fost ucişi, restul încarceraţi. Pe mine m-au lăsat să plec. Se uită trist la Irini. Acum avem amândoi două morţi pe conştiinţă, Irini. Se ridică. Voi apela o echipă medicală. Irini protestă, dar Lenz continuă ferm. Balog are acum lista. A câştigat. Îşi va elimina propriul nume de pe listă şi toate secretele vor fi dezvăluite. Îşi va discredita inamicii, inclusiv pe mine. Lenz se uită tandru la Irini. În ceea ce te priveşte, Irini, aş prefera să te ştiu în viaţă şi închisă, decât moartă.

Irini îşi întoarse faţa către perete. Obi-Wan îi văzu umerii agitându-se de la suspine. Lenz se întoarse spre Jedi.

— Nu ştiam ce făcuse Irini şi îmi pare rău să aud că ţi s-au atribuit crimele ei. Îţi datorăm ajutorul nostru, acum mai mult ca oricând. Ştim că Alani candidează la funcţia de Guvernator Suprem. Recent, ne-am dat seama că, deşi voia suportul Muncitorilor, nu avea nevoie de sprijinul lor. Altcineva o susţinea – cu bani pe care

noi nu îi avem. Acest lucru ne-a făcut suspicioşi. Am primit în seara asta veşti de la spionul nostru din reşedința Guvernatorul Suprem. A descoperit că există un tunel secret între reşedință şi Muzeul Absoluților. Pe vremuri era folosit când cei capturați erau transportați în secret la sediul Absoluților. Muzeul este acum închis. Este doar o presupunere, dar nu ar fi locul perfect în care să se ascundă Balog şi Absoluții? Gemenele i-ar putea introduce cu uşurință înăuntru până când va fi aleasă Alani mâine.

Avea sens, îşi dădu seama Obi-Wan. Era stilul lui Balog să se ascundă într-un loc atât de evident încât nu s-ar gândi nimeni vreodată să caute acolo, locul în care erau înregistrate marile crime pe care Absoluții le comiseseră pe Noul Apsolon.

După privirea de pe fața Maestrului său, Obi-Wan îşi putea da seama că Qui-Gon ajunsese la aceeaşi concluzie.

— Trebuie să mergem în seara asta, spuse Qui-Gon. Mâine va fi prea târziu.

Capitolul 16

Străbătură străzile întunecate şi goale, înapoi către Sectorul Civilizat. Obi-Wan ştia că Qui-Gon simțea că Balog era la îndemâna lor. Şi acum, Qui-Gon arăta toate semnele cuiva mânat de răzbunare. Aproape că îi era frică să spună ceva. Privirea lui Qui-Gon era atât de încărcată. Anii de experiență cu Maestrul său, apropierea pe care o împărtăşiseră, totul părea că se evaporase în aerul nopții. Qui-Gon era ca un străin. Se gândise că, dacă ar fi putut fi alături de Maestrul său, ar fi putut să-l ajute să-şi controleze sentimentele devastatoare de durere şi furie. Îşi petrecuse ultimele zilele în chinuri, crezând că trebuia să fie lângă Qui-Gon. Acum, vedea că prezența lui era fără sens pentru Qui-Gon. Maestrul său era pierdut în propria sa căutare.

Dacă era pornit să se răzbune, se putea ca Obi-Wan să nu poată interveni. Voința lui Qui-Gon, combinată cu abilitățile sale, l-ar putea face imposibil de oprit. Obi-Wan simți cum se răceşte la gândul acela. Va trebui să încerce. În seara aceea îşi putea pierde Maestrul aflat pe o cale întunecată. Imposibilul devenise posibil. Putea simți asta în energia întunecată din Forța care se învârtea şi se prăbuşea în jurul lui Qui-Gon. Nu se simțise niciodată atât de neajutorat. Obi-Wan îşi adună propria conexiune cu Forța. Hotărî că, indiferent de ceea ce va urma, va rămâne alături de Maestrul său. Nu-şi putea pierde speranța. Îşi va proteja Maestrul de el însuşi dacă era nevoie. Nu îl va pierde pe Qui-Gon în noaptea aceasta întunecată.

Qui-Gon se opri în fața reşedinței Guvernatorului Suprem.

— Maestre, ar trebui să-l contactăm pe Mace Windu, spuse Obi-Wan.

Qui-Gon sări din speeder.

— Fă ce vrei.

Obi-Wan îşi activă comunicatorul în timp ce sărea din speeder şi fugea după Qui-Gon. Vorbi grăbit în comunicator, cu Mace, despre ceea ce aflaseră.

— Aşteptați-ne, spuse Mace. Suntem aproape.

— Este prea târziu, spuse Obi-Wan, în timp ce Qui-Gon începea să taie cu sabia de lumină o gaură în uşa din față a reşedinței.

Închise comunicatorul şi îl urmă pe Qui-Gon prin gaură. Dispozitivele de securitate dădură semnalul de alarmă şi un ofițer de securitate ieşi dintr-o încăpere. Îi privi pe Jedi, dar nu-şi scoase blasterul.

— Lenz a sunat înainte, spuse el. O să închid eu astea. Am dezactivat deja legătura către Securitatea Mondială.

Qui-Gon aprobă din cap. Obi-Wan se bucură pentru acest dram de noroc.

Spionul Muncitorilor era de serviciu. Desigur, gemenele auziseră agitația, dar măcar nu erau chemate întăriri de la securitate. Cel puțin pentru o vreme, aveau să aibă de a face doar cu securitatea din reşedință.

Lenz le dăduse detalii despre cum să ajungă la tunel. Qui-Gon alergă spre partea din spate a casei, Obi-Wan îşi potrivi pasul cu el. Ştiau că intrarea se afla într-o zonă de depozitare pentru bucătării.

Năvăliră în zona de depozitare. Eritha stătea dezinvoltă în mijlocul încăperii, ținând două blastere îndreptate spre piepturile lor.

— Trebuie să mă ucizi pentru a trece prin uşa aceea, spuse ea.

Părea mai în vârstă decât anii pe care îi avea. Fața îi era palidă şi ochii îi sclipeau. Părul ei auriu i se întindea pe spate.

— Sunt pregătit să o fac, spuse Qui-Gon.

Obi-Wan nu privi către Maestrul său. Spera că Qui-Gon blufa. Nu ştia cât de aproape de prăpastie era Qui-Gon. Nu-l mai putea simți pe Maestrul său. Nu mai exista nicio legătură între ei.

— Crezi că nu voi ataca pentru că eşti o fată tânără, spuse Qui-Gon. Dar în

momentul în care ai pornit pe drumul către putere, ai preluat consecințele unui adult. Eşti responsabilă pentru moartea lui Tahl.

— Nu sunt responsabilă! spuse Eritha pe un ton strident. Alții au supraviețuit în dispozitivul de privare senzorială. Ea de ce nu a putut? Era Jedi!

— A fost închisă în el zile întregi, spuse Qui-Gon. Mai mult decât orice alt prizonier al Absoluților.

Vorbea pe un ton plat, lipsit de emoții. Cumva, împinsese mâhnirea atât de departe încât nu îi mai atingea cuvintele. Asta îl îngrijoră pe Obi-Wan mai mult decât manifestarea sa anterioară de furie. Însemna că Qui-Gon acceptase deja că avea să se răzbune şi era dispus şi gata să acționeze în consecință?

— Nu am avut nimic împotriva lui Tahl, spuse Eritha. Este doar o victimă accidentală a războiului. Am adus-o aici pentru că ştiam că va veni. Totul a fost planificat. La început aveam nevoie de o prezență Jedi care să ne acopere. Cu sprijinul Jedi, restul ar fi fost uşor. Balog ne-ar răpi şi Roan ar demisiona. Alani avea să candideze pentru funcția sa. Apoi am aflat despre listă. Balog era pe ea. Am ştiut că Roan o avusese şi am ştiut că aştepta să-l expună pe Balog. Crezuse că Balog îi fusese prieten. Nu voia să-l expună, dar ar fi făcut-o. Toată lumea ar fi ştiut că Balog fusese un Absolut. Asta ne-ar fi stricat planurile! Trebuia să obținem lista aceea. Ai crede că Balog, ca şef al Securității Mondiale, ar fi în stare să ajute. Era inutil. A lăsat să scape informația către Absoluți şi cineva a furat lista. Numai că nu i-a adus-o lui. A păstrat-o ca să o poată vinde. Nu am ştiut cine fusese.

— Oleg, spuse Obi-Wan.

Voia să o facă pe Eritha să vorbească. Era neliniştit în legătură cu modul în care urgența lui Qui-Gon se transformase într-un calm mortal. Putea să simtă prin Forță că nu exista seninătate în interiorul acestui calm. Qui-Gon se uita fix la Eritha de parcă ar fi fost un obstacol, nu o persoană.

— Da. Ghinionul nostru – Absolutul care pusese mâna pe listă se dovedise a fi un spion al Muncitorilor, spuse Eritha. Dar tot ce ştiam atunci era că o avea cineva. Aveam nevoie de ajutor – mai mult ajutor decât putea să ne dea Balog. Aveam nevoie de cineva cu creier şi curaj. Am avut noroc cu venirea lui Tahl. Ştiam că o putem face să ne ajute fără să ştie. Era generoasă de felul ei. Ar fi făcut tot ceea ce îi ceream. Ea încă se gândea la noi ca la nişte tinere neajutorate, fără mamă sau tată adevărat.

Qui-Gon închise ochii.

— Am lăsat-o să creadă că a fost ideea ei să se infiltreze printre Absoluți. Ştiam că va afla de listă şi va încerca să o obțină pentru noi.

— A avut încredere în voi, spuse Obi-Wan.

Eritha ridică din umeri.

— Toată lumea are încredere în noi. Acesta este avantajul nostru. Noi suntem fiicele marelui erou Ewane. Marele erou care abia şi-a petrecut o zi în prezența fiicelor sale, dar le-a dat unor străini să le crească. Marele erou care s-a gândit doar la planeta sa, nu la familia lui. Buzele Erithei se îndoiră. De ce să nu ne folosim de încrederea asta? Tahl a făcut tot ce i-am cerut şi chiar mai mult. Când a fost văzută scăpând cu Oleg, am crezut că are lista. Dar ea nu a adus-o la noi, aşa că a trebuit să o luăm. Totul era complet logic. Dacă Tahl ne-ar fi spus adevărul – că nu avea lista – nu ar fi murit.

— Balog ar fi ucis-o oricum, spuse Obi-Wan.

— Nu ai de unde să ştii asta, spuse Eritha cu viclenie. Ar fi putut s-o lase în pace.

— Minți, spuse Qui-Gon categoric.

— Poate.

Obi-Wan fu şocat de cruzimea din ochii Erithei, precum o creatură mare care se joacă cu una mai mică înainte de a o înghiți.

— Nu vei şti niciodată. Poate că e vina ta că a murit Tahl, Qui-Gon.

Obi-Wan văzu culoarea scurgându-se de pe fața lui Qui-Gon. Îi văzu mâna mişcându-se spre sabia de lumină. Obi-Wan nu mai putea aştepta. Se aruncă în față

către Eritha, care avea ochii fixați pe Qui-Gon, râzând de el.

Piciorul lui lovi, zburându-i un blaster din mână. Ea țipă, dar el se răsucea deja prin spatele ei, apucând-o de cealaltă încheietură a mâinii şi smulgându-i blasterul. Le băgă pe amândouă la centură.

— Mă răneşti! strigă ea, apucându-şi încheietura.

— Qui-Gon, grăbeşte-te, îl îndemnă Obi-Wan.

Maestrul său nu se mişcase. Dar la cuvintele sale, se repezi spre intrarea în tunel.

— Ai ucis-o, Qui-Gon! țipă Eritha după ei în timp ce accesau uşa tunelului. Trăieşte cu asta, dacă o să mai apuci să trăieşti!

Capitolul 17

Qui-Gon nu avea nicio îndoială că Eritha va trimite după ei, în câteva minute, droizii de atac ai securității. Ştia că în faţa lor, Absoluţii vor fi bine înarmaţi.

Nu se mai gândea la obstacole decât ca la o insectă enervantă. Nu făcu nicio strategie. Va ataca şi va câştiga. Asta era tot ce ştia.

Qui-Gon îl văzu pe Obi-Wan aruncându-i o privire rapidă. Îşi spuse să nu mai manifeste temperamentul pe care îl arătase la Mota. Padawanul lui era îngrijorat de cât de repede se mânia. Qui-Gon însuşi fusese surprins de modul în care furia lui continua să crească. Ştia că o hrănea în loc să o lase să plece. Îi oferea concentrare şi viteză. Ştia că atitudinea asta îl apropia periculos de mult de partea întunecată. Ştia că dacă ar fi avut şansa să se liniştească, ar fi putut vedea asta. Dar nu mai avea luxul acesta. Trebuia să se bazeze pe propria sa capacitate de a-şi controla furia la timpul potrivit.

Tunelul se desfăşura pe sub reşedinţa Guvernatorului. Fusese nefolosit timp de mulţi ani şi era întunecat şi neventilat. Qui-Gon alergă, ajutându-se de lumina sabiei sale. Ştia că Obi-Wan se afla în spatele lui. Padawanul său îl va sprijini, dar ştia că nu avea nevoie de el. Problema asta era între el şi Balog.

Cuvintele Erithei îl uimiseră, dar le păstră pentru nopţile lungi fără somn care aveau să urmeze. Balog era obiectivul său.

Tunelul se termina cu o uşă din duroţel. Qui-Gon o tăie şi păşi înăuntru. Se afla la nivelul cel mai de jos al muzeului.

— Droizi în spatele nostru, Qui-Gon, îi spuse liniştit Obi-Wan la ureche. Vin de la reşedinţă.

Un inconvenient. Ar trebui să rezolve problema înainte să poată continua. Qui-Gon se întoarse când primii droizi apărură prin deschidere, deschizând deja focul cu blasterele. Avură noroc. Droizii fuseseră programaţi pentru a ataca, dar nu fuseseră programaţi pentru strategie. Pur şi simplu alegeau cea mai uşoară cale spre prada lor şi se revărsau prin deschizătura din uşă, unde îi aşteptau Qui-Gon şi Obi-Wan.

Obi-Wan devie focul în timp ce tăia droizii. Nerăbdător, Qui-Gon îşi răsuci sabia ca pe un baston. Nu mai avea timp pentru finețe. Trebuia să taie cât mai mulţi droizi în cel mai scurt timp. Obi-Wan era ca o ceaţă pe lângă el. Qui-Gon era recunoscător pentru viteza Padawanului său. Curând, podeaua era plină de droizi fumegând. Mai rămăseseră doar doi.

— Doboară-i, îi spuse Qui-Gon lui Obi-Wan şi fugi.

Era norocos că el şi Obi-Wan făcuseră turul muzeului la sosirea pe Noul Apsolon. Îşi putea aminti fiecare nivel şi fiecare cameră. Acest nivel era folosit pentru stocare, deci nu îl vizitaseră. Podelele şi pereţii erau goi şi umezi. La nivelul de deasupra erau celulele şi camerele de tortură, precum şi birourile. Fără îndoială că Absoluţii îşi făcuseră tabără acolo. Inclusiv Balog.

Qui-Gon accesă turboliftul până la nivelul următor. Ieşi cu paşi mari în hol. Văzu o siluetă în faţă. Era un bărbat îmbrăcat într-o tunică albastră. Un Absolut. Încremenise când îl văzu pe Qui-Gon. Apoi se întoarse şi fugi pe unde venise. Qui-Gon alergă după el. Fără îndoială că se dusese să dea alarma.

Absoluţii nu se aşteptau la invadatori, dar i-ar fi întâmpinat cu rezistenţă.

Năvăli în cameră chiar când Absolutul activa un rând de droizi de atac care erau expuşi acolo. Spre surprinderea lui Qui-Gon, droizii se aliniară imediat. Erau operaţionali. Absoluţii armaseră exponatele din muzeu. Aceştia erau mai sofisticaţi decât droizii Erithei. Focul de blaster era aleatoriu şi pornea din pieptul, frunţile şi braţele droizilor. Se puteau roti, manevra şi răsuci în poziţii flexibile.

Qui-Gon era depăşit, dar refuză să se dea bătut. Focurile de blaster veneau

spre el într-o perdea de foc. Fiecare parte a sa era vulnerabilă. Sabia de lumină trebuia să țină pasul cu salvele rapide în timp ce lua măsuri evazive. Avu un şoc când îşi dădu seama că s-ar putea să trebuiască să se retragă.

Doborî doi droizi, dar ceilalți erau implacabili. Câțiva se repeziră spre el, trăgând încontinuu. Ceilalți îl flancară şi îl luară la țintă în timp ce încercau să ajungă în spatele lui. Qui-Gon simți cum i se rostogolea sudoarea pe frunte, înțepându-i ochii. Folosi Forța pentru a sparge unul de zid, dar el se recompuse şi veni din nou după el. Îşi folosi sabia de lumină pentru a-l tăia în jumătate.

Nu fusese niciodată în viața sa mai fericit să-l vadă pe Obi-Wan. Padawanul său sări brusc în luptă, lovind cu sabia. Cu ajutorul lui Obi-Wan, Qui-Gon reuşi să se regrupeze şi să-i distrugă pe cei doi droizi din stânga lui. Cei doi Jedi loviră larg şi atacară linia de droizi din capete diferite. Doborâră fiecare câte doi, apoi săriră spre centrul liniei pentru a distruge încă doi droizi care se aşezau pe poziții. Fumul crescu în intensitate, sufocându-i. Obi-Wan distruse ultimul droid şi ieşiră din camera mică.

Obi-Wan se aplecă să tragă o gură de aer pur.

— Unde crezi că este Balog?

Întrebarea păru să răsune în creierul lui Qui-Gon. Îşi dădu seama că nu se gândise prea mult la locul unde se afla Balog. Doar atacase. Nu ăsta era stilul lui.

Nu mai gândesc clar, îşi spuse el. Reacționez, nu acționez.

Îşi dădu seama că asta însemna că se află la limita controlului. Dar chiar dacă înțelegea acest lucru, mai înțelegea ceva, cu aceeaşi răceală: Nu-i păsa.

Şi dintr-o dată, ştiu unde putea fi Balog. Gândindu-se la tur, îşi reaminti de un centru tehnic aflat pe acest etaj. De vreme ce Balog furase recent lista de la Irini, cel mai probabil o accesase pe un ecran de date. Cu siguranță că nu ar întârzia să-şi şteargă numele şi să-i caute pe alții pe care să-i denunțe.

Înainte să-i poată răspunde lui Obi-Wan, mai mulți droizi apărură de după colțul din spatele lor. Simți o încălzire în Forță înainte să înceapă salvele de blaster.

Qui-Gon şi Obi-Wan trebuiră din nou să folosească fiecare particulă de concentrare pentru a învinge droizii agili. Focurile de blaster păreau să vină de pretutindeni. Droizii erau între ei şi centrul de date. Furia îl umplu pe Qui-Gon din cauza întârzierii. Fiecare secundă care trecea însemna că Balog avea şansa să scape.

Atacă droizii, balansându-şi sabia într-un arc continuu, abia observând când salvele de blaster îi treceau pe la urechi sau abia îi ratau un braț sau o palmă. Lovi sălbatic în droizi, distrugând unul după altul.

Obi-Wan încerca să-l protejeze cât de bine putea, dar chiar şi el abia putea ține pasul cu atacul înverşunat al lui Qui-Gon. Acesta străpunse linia droizilor, aruncând unul deoparte şi despicându-l în două. Crezuse mereu că cedarea în fața furiei îl va face să fie neglijent. În schimb, se simțea precis. Se simțea puternic. Furia îl umplea cu scop. Droizii erau învinşi, în bucăți, fumegând în jurul lui. Se năpusti înainte.

— Qui-Gon, aşteaptă!

Dar îşi ignoră Padawanul. Nu mai putea să aştepte. Cu această nouă claritate a minții, îşi aminti exact locația camerei de date. Nu ezită, şi deschise uşa. Îl auzea pe Obi-Wan la doar câțiva paşi în spatele lui şi simți un fior de dezamăgire. Îşi dorea ca Obi-Wan să fi rămas în urmă. Voia să-l întâlnească singur pe Balog.

Omul îndesat şi puternic stătea la o consolă tehnică. Se învârti în scaun, cu o expresie de surpriză pe față. Deci Eritha nu fusese capabilă să îl apeleze.

Qui-Gon observă ochii mici şi întunecați, gura mică, strânsă, capul rotund. Îşi concentră toată ura asupra lui. Iată-l pe omul care urmărise cu sănătate cum Tahl se deteriorase încet, zi după zi, agonizant, şi nu simțise nimic. Iată-l pe omul care nu înțelesese că zdrobea, încetul cu încetul, un spirit extraordinar.

Omul acesta mic şi rău.

Nedreptatea îl uimi pe Qui-Gon. Omul acesta era viu. Tahl era moartă. Vederea i se înceţoşă din cauza emoției care urla în el.

Balog se ridică, doborându-şi scaunul. Întinse mâna spre blasterul de la centură. Qui-Gon zâmbi.

Obi-Wan stătea alături de el, cu sabia de lumină ținută într-o poziție defensivă, aşteptând ca Balog să facă prima mişcare. Balog întinse o mână pentru a activa comunicatorul încorporat în consola tehnică.

— Am nevoie de ajutor în centrul de date. Trimiteți droizii de atac...

Cu un gest dezinvolt, Qui-Gon îşi îngropă sabia în consolă. Scânteile zburară, iar fumul se învârti din circuite. Balog trase. Obi-Wan sări înainte ca să devieze salva. Focul de blaster nu însemnă nimic pentru Qui-Gon. Era doar o barieră de moment între el şi Balog.

Balog era prada lui.

O colecție de piele, muşchi şi oase care trebuiau transformate într-o grămadă.

Sabia i se mişcă într-un arc de lumină, atât de repede, încât fiecare lovitură era doar o amintire. Îi fu atât de uşor să devieze salvele patetice ale lui Balog. Panica apăru în ochii lui Balog şi asta îl făcu neîndemânatic, scăpând blasterul din mână. Încercă să fugă, dar picioarele i se încurcară în scaunul pe care îl doborâse. Căzu cu zgomot pe podea.

În sfârşit, inamicul era întins la picioarele sale, aşa cum îşi dorise Qui-Gon. Stătea deasupra lui Balog, cu sabia ridicată, pregătit pentru lovitura care îi va aduce atâta satisfacție.

— Nu, Qui-Gon.

Vocea păru să vină de departe, dar sună atât de aproape de urechea lui. Îl derută.

Se întoarse şi întâlni ochii lui Obi-Wan. Simți că îl vedea de la mare distanță. Îl cuprinse confuzia. Apoi fu ca şi cum norii se despărțiră şi îi reveni claritatea. Văzu atât de multe într-o singură clipă. În privirea fixă a Padawanului său, văzu şi frică şi compasiune. Nu mai era îndepărtat. Distanța se comprimă şi era în aceeaşi cameră cu Obi-Wan. Qui-Gon se întoarse spre sine şi văzu cât de departe mersese.

Partea întunecată i se ridicase în sânge. O ştia şi o încurajase. Tremurând, îşi dezactivă sabia şi o prinse înapoi la centură.

Ajunsese să ia o viață din răzbunare. Doar el va şti cât de aproape fusese. Nu va uita niciodată acest lucru. Nu îşi va permite niciodată să uite.

Balog închise ochii uşurat. Obi-Wan rămase deasupra lui şi întinse mâna spre comunicator chiar când Mace şi Bant intrau în cameră.

Capitolul 18

Cei patru Jedi stăteau pe platforma de aterizare aflată mult deasupra oraşului Noul Apsolon. Qui-Gon se uită în jos la clădirile cenuşii impunătoare, la străzile curbate şi bulevardele largi. De sus, era uşor de spus de unde începea marele Sector Civilizat şi unde se încheiau, cartierele mai mici, cu străzi răsucite, ale Muncitorilor.

Manex le împrumutase cea mai bună navă consulară de pe Noul Apsolon, precum şi pilotul său personal. Corpul lui Tahl fusese încărcat la bord, într-o cameră mică, parfumată cu flori native. Jedii o vor însoți în ultima ei călătorie înapoi la Templu. Lăsau în urma lor un guvern încă divizat. Alani, Eritha şi Balog fuseseră arestați. Fusese un protest uriaş la arestarea gemenelor. Atât Muncitorii, cât şi mulți Civilizați nu credeau că ar fi putut fi corupte. Nu fiicele lui Ewane.

Irini se recupera într-un centru medical, dar fusese şi ea acuzată. Mişcarea Muncitorilor îi pierduse pe Irini şi Lenz dintr-o singură lovitură. Acum se lupta să găsească alți lideri.

Uşile turboliftului se deschiseră şi apăru Manex. Era îmbrăcat într-o robă bogată, în nuanța sa preferată de verde. Înaintă şi se înclină în fața Jedilor.

— Oamenii de pe Noul Apsolon au o mare datorie față de voi, spuse el.

— E încă multă nelinişte, zise Mace. Dar guvernul va continua cu onestitate.

Manex aprobă din cap.

— Alegerile sunt acum stabilite pentru săptămâna viitoare. Şi alți Legiuitori au decis să candideze. Ştiu că Absoluții au fost afectați, dar nu au dispărut complet. Mai avem duşmani cu care să luptăm. Fără îndoială, vor fi mai multe probleme în viitor, deoarece Comitetul pentru Restabilirea Justiției studiază lista informatorilor Absoluți. Dar m-am angajat în slujba lumii mele. Dacă voi fi ales, voi relua totul de unde a rămas Roan.

— Dacă mai aveți nevoie de noi, vom veni, îi spuse Mace.

Qui-Gon se întoarse. *Eu nu voi mai veni aici*, gândi el. Nu se va mai întoarce niciodată pe Noul Apsolon.

— Vă mulțumim pentru mijlocul de transport, îi spuse Mace lui Manex. Şi pentru tot ce ați făcut.

Ochii căprui ai lui Manex erau plini de durere.

— Nu pot începe să înlocuiesc ceea ce ați pierdut aici. Nu pot decât să vă promit serviciile mele pentru tot restul vieții, dacă veți avea nevoie de ele.

Manex îi făcu semn pilotului de la bord să coboare rampa navei. Apoi, cu o plecăciune finală, se îndepărtă.

Qui-Gon stătea la mică distanță de ceilalți. O văzu pe Bant apropiindu-se de Obi-Wan.

— Qui-Gon este bine? întrebă ea pe un ton scăzut, îngrijorat.

— Nu ştiu, spuse Padawanul. Dar va fi.

Oare? se întrebă Qui-Gon cu o detaşare curioasă.

Obi-Wan îi aruncă o privire lui Bant.

— Noi suntem în regulă?

Qui-Gon simți că, dacă ar mai fi fost posibil ca inima lui să fie atinsă, ar fi fost de privirea caldă din ochii lui Bant. Îşi aminti cum el şi Tahl fuseseră atât de apropiați.

— Bineînțeles, îi spuse ea lui Obi-Wan.

Îi datora şi el o vorbă lui Obi-Wan. Îl chemă lângă el.

— Trebuie să-ți mulțumesc, spuse el. Când am stat deasupra Balog cu ură în inimă, tu m-ai salvat. Sunetul numelui meu a fost cel care m-a făcut să-mi revin.

Obi-Wan îl privi nedumerit.

— Dar nu am spus nimic.

Inima lui Qui-Gon crescu în el. Fusese Tahl. Bineînțeles că fusese Tahl. Vocea sunase atât de aproape şi totuşi atât de departe. Era vocea ei, blândă şi caldă, o voce pe care o auzise rar şi un ton, realiză el acum, pe care ea îl rezervase doar pentru el.

Încă mai era cu el. Ar fi trebuit să-l ajute faptul că ştia asta. Dar, în schimb, îl străpunse o nouă agonie. Nu era suficient că îi auzise vocea într-un moment de nevoie. Avea nevoie de prezența ei fizică. Avea nevoie de caldura şi de respirația ei, suficient de aproape încât să o atingă, suficient de aproape pentru a schimba un zâmbet intim.

Obi-Wan trebuie să fi văzut ceva pe fața lui. Îşi puse o mână pe umărul lui Qui-Gon. Acesta nu-i simți presiunea. Nu voia să simtă atingerea Padawanului său.

Îi era recunoscător lui Obi-Wan pentru compasiunea sa. Le era dator lui Mace şi Bant pentru tăcerea lor înțelegătoare. Cu toate astea, nu suporta să fie cu ei.

Qui-Gon se întoarse şi urcă rampa. Îşi va petrece călătoria până la Coruscant veghind singur asupra lui Tahl.

Ştia un singur lucru: această durere trebuia suportată şi nu avea să fie ceva care să se diminueze în timp. Va reapărea, iar şi iar. Avea să adune şi să piardă din putere şi, tocmai atunci când va crede că se diminua, avea să crească din nou. Era ceva prea mare pentru ca un Jedi să poată suporta.

Şi ce înseamnă asta, să fii Jedi şi să nu poți accepta? se întrebă Qui-Gon.

Era o întrebare pentru alte vremuri. Intră în navă şi nu se uită în spatele lui. Lăsa pe Noul Apsolon posibilitatea unei vieți diferite, o viață pe care o aşteptase cu o bucurie aşa cum nu ştia să fi existat în galaxie. Se va întoarce la viața pe care o avea, o viață de serviciu solitar. Nu ştia unde altundeva s-ar fi putut duce.

Speră să poată găsi din nou satisfacție în acel serviciu, cândva.

Ziua aceea părea departe. Deocamdată, se îndrepta spre camera mică unde Tahl era aşezată pentru ultimul ei drum.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetățenii bine şi cu credință. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în fața legii şi îşi trăiau viața cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspațiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecția popoarelor Republicii. Înțelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forță, Cavalerii Jedi au menținut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generații după generații şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă față de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetățenii Vechii Republici au putut dormi liniştiți în paturile lor, aflați în siguranță înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăți democratice, el nu a venit din partea unei forțe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influență şi mită, plecându-se cel mai adesea în fața dorințelor celor implicați în afaceri de comerț interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulțumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniți de partea întunecată a Forței au fost expulzați din Vechea Republică. După ce au pribegit o

vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine

s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic şi executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinția Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reşedința lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spațial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanți ai rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistență împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar

nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre.”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.